

ବାମା କର୍ମଚାରୀ BIMA KARMACHARI

QUARTERLY JOURNAL OF GDIEA, SDIEA, BDIEA, BDLIEA & OSGIEA

ତ୍ରୟୋଦଶ ବର୍ଷ

ଚତୁର୍ଥ ସଂଖ୍ୟା

ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୧୬

ଉପଦେଷ୍ଟା ମଣ୍ଡଳୀ

ଗଜେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ମହାନ୍ତି
ସତ୍ୟବ୍ରତ ଦତ୍ତଗୁପ୍ତ
ରାଜୀବ ଲୋଚନ ଦାଶ
ନୀଳ ମାଧବ ରଥ
ଚନ୍ଦ୍ର ମୋହନ ହାଲଦୁ
କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା

ସମ୍ପାଦନା ମଣ୍ଡଳୀ

ମାନଗୋବିନ୍ଦ ବାରିକ
ତ୍ରିନାଥ ଦୋରା
ଅମୂଲ୍ୟ ପ୍ରସାଦ ମେହେର
ସତ୍ୟବ୍ରତ ପଟ୍ଟନାୟକ
ମାନସ ରଞ୍ଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ
ରଞ୍ଜିତ ରାଉତ

ସଂପାଦକ

ସତ୍ୟୋଷ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ସହ ସଂପାଦକ

ଅଭୟ କୁମାର ଦାସ

ପରିଚାଳକ

ଧନେଶ୍ୱର ନାୟକ

ସହକାରୀ ପରିଚାଳକ

ରବି ନାରାୟଣ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ

ଯୋଗାଯୋଗ

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଦତ୍ତଗୁପ୍ତ

☎ : 9437273225

ଏହି ସଂଖ୍ୟାରେ...

- କଳାଧନ ଉଦ୍ଧାରର
- ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ
- ବେକାରୀର କୋହ
- ହୀରକ ଜୟନ୍ତୀ
- ନଭେମ୍ବର ବିପ୍ଳବ
- ଲଡ଼େଇର ଏହି କାହାଣୀ
- ଚିନ୍ତାହୀନ ପଦକ୍ଷେପ
- ସର୍ଜିକାଲ୍ ଆକ୍ରମଣରେ
- ମେକ୍ ଇନ୍ ଇଣ୍ଡିଆ

ସଂପାଦକୀୟ.....

କଳାଧନ ଉଦ୍ଧାରର ପ୍ରହେଳିକା

ଦୁର୍ନୀତି ଓ କଳାଚଳା ଆକିର ଘଟଣା ନୁହେଁ । ଏହା ବହୁଦିନର ଘଟଣା ଏବଂ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଆମ ଦେଶରେ ଏହାର ପରିମାଣ ବହୁ ଅଧିକ । ମଣିଷ ଅନୈତିକ ଉପାୟରେ ନିଜ ଅଭିପ୍ରାୟ, ଅଭିଳାଷ ପୂରଣ ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଚେଷ୍ଟାକରେ ସେତେବେଳେ ଦୁର୍ନୀତି ଓ କଳାଚଳା କାରବାର ବୃଦ୍ଧିପାଏ । ଗତ ନଭେମ୍ବର ୮ ତାରିଖରେ କଳା ଚଳା ଓ କାଲ୍‌ନୋଟ୍ ପ୍ରସାର ରୋକିବା ପାଇଁ ସରକାର ଯେଉଁ ୫୦୦ ଏବଂ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ଆବଦଳ କଲେ (ଯାହାକୁ ବିପୁତ୍ରିକରଣ ବା ଡିମନିଟାଲିଜେସନ୍ କୁହାଯାଏ) ତାହା ଉପରକୁ ଦେଖିଲେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ପଦକ୍ଷେପ ପରି ଦେଖାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ହଠାତ୍ ସରକାର କାହିଁକି ତରବରିଆ ହୋଇ ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ନେଲେ । କିନ୍ତୁ ବେଶୀ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ଓ ହଇରାଣ ହରକତ ହୋଇଛନ୍ତି ସାଧାରଣ ଜନତା । ଲୋକଙ୍କ କ୍ରୟଶକ୍ତି ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ଏହା କଳାଚଳା ରୋକିବାରେ କେତେ ସଫଳ ହେବ ତାହାକୁ ନେଇ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଲାବେଳେ ଏହାର କୁ ପ୍ରଭାବ ଅର୍ଥନୀତିକୁ ମାନ୍ୟତାକୁ ଠେଲିଦେଇଛି । ଅର୍ଥନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ହ୍ରାସ ପାଇବା ସହିତ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହ୍ରାସ ପାଇବାର ଆଶଙ୍କା ଦେଖା ଦେଇଛି । ଲାଭ ଅପେକ୍ଷା କ୍ଷତିର ପରିମାଣ ଅଧିକ ହେବ ବୋଲି କେହି ଦ୍ୱିମତ ହେବେ ନାହିଁ । ଅସଲ କଥା ହେଉଛି ସରକାର ତରବରିଆଭାବେ ଏପରି ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପଛରେ ଅର୍ଥନୈତିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ଅପେକ୍ଷା ରାଜନୈତିକ ସ୍ୱାର୍ଥ ଅଧିକ ନିହିତ ଅଛି ।

ଲୋକସଭା ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ ମୋଦି ଭାରତୀୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ହେଲାପରେ ବିଦେଶରେ ଥିବା କଳାଧନକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଆକାଉଣ୍ଟରେ ୧୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଜମା କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଏହା କରିବାରେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଫଳ ହୋଇ ସମାଲୋଚନାର ଶରବ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏଣୁ କଳାଚଳା ଫେରାଇ ଆଣିବାର ବିଫଳତା ସାଙ୍ଗକୁ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ଆଗାମୀ ନିର୍ବାଚନକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି ନିଜକୁ କଳାଧନ, ଦୁର୍ନୀତି ବିରୋଧୀ ବୋଲି ଜନମାନସରେ ଏକ ଚିତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ସେ ଏପରି ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଯଦି ମୋଦି ବିପୁତ୍ରିକରଣ ମାଧ୍ୟମରେ କାଲ୍‌ନୋଟ୍ ଏବଂ କଳାଚଳା ରୋକିବା ପାଇଁ ଉଚିତ୍ ମନେକଲେ ତେବେ ୨୦୧୪ରେ କଂଗ୍ରେସ୍ ତରଫରୁ ସେହି ପ୍ରକାର ଏକ ଯୋଜନାକୁ ବିଜେପି କାହିଁକି ବିରୋଧ କରିଥିଲା । ଏହି ଯୋଜନାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକରିବା ପୂର୍ବରୁ ଯଦି ଗୋପନ ରଖାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ସରକାର କହୁଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ବିଜେପିର କିଛି ଜାଣିଥିଲେ । ଅଭିଯୋଗ ଉଠିଛି ବିପୁତ୍ରିକରଣର ଠିକ୍ କିଛି ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗର ବିଜେପି ଆକାଉଣ୍ଟରେ ୩ କୋଟି ଟଙ୍କା ଜମା କରାଯାଇଛି । ଯେଉଁଦିନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଏହି ଯୋଜନା ଘୋଷଣା କଲେ ସେହିଦିନ ଘୋଷଣାର ଅଳ୍ପ ସମୟପୂର୍ବରୁ ୧ କୋଟି ଟଙ୍କା ଜମା କରାଯାଇଛି ବୋଲି କିଛି ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ସବୁଠାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ସେହିଦିନ ରାତି ୮ଟାରେ ୪୦ ଲକ୍ଷ ଜମା ହୋଇଛି ।

ବିପୁତ୍ରିକରଣ ଯୋଜନାରେ ସାଧାରଣ ଜନତା ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ହେଲାବେଳେ କର୍ଣ୍ଣାଟକରେ ଏକ ବିଭାଗରେ କଳାଚଳାର ଖର୍ଚ୍ଚ ସେମାନଙ୍କ କଟାଘାରେ ରୁନ ଭରି ଦେଇଛି । ସୁତନାଯୋଗ୍ୟ ନିକଟରେ ବିଜେପି ନେତା ପୂର୍ବତନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ରେଞ୍ଜୀ ତାଙ୍କ ଝିଅ ବିଭାଗରେ ୫୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ଶ୍ରୀ ରେଞ୍ଜୀ ଅବୈଧ ଖଣି କାରବାର ପାଇଁ ୪୦ ମାସ ଜେଲରେ ରହିବା ପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବେଲ୍‌ରେ ଆସିଛନ୍ତି । ଏସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେହି ବିଭାଗରେ ରାଜ୍ୟ ବିଜେପିର ବରିଷ୍ଠ ନେତୃତ୍ୱମାନେ ଯୋଗ ଦେବା କ’ଣ ବିଜେପିର କଳାଚଳା ବିରୋଧୀ ଅଭିଯାନ ଏକ ଛଳନା ବୋଲି କ’ଣ ପ୍ରମାଣିତ କରୁନି । ସବୁଠାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ୮ ଲକ୍ଷ କୋଟିରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଟଙ୍କା ରଖି ଯାହା ଅନାବେୟ ହୋଇପଡ଼ିଛି ଏବଂ ଯାହା ଯୋଗୁଁ ବ୍ୟାଙ୍କମାନଙ୍କ ଆର୍ଥିକ କ୍ଷତି ନିମ୍ନପୁଣ୍ୟ ହୋଇଛି, ସେ ରଖିବା କିପରି ଉଦ୍ଧାର କରାଯିବ ସେଥିପାଇଁ ସରକାର ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ରଖି ରାଜତ ଅର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି । କେବଳ ଭାରତୀୟ ଷ୍ଟେଟ୍‌ବ୍ୟାଙ୍କ ୭୦୧୨ କୋଟି ଟଙ୍କା ରଖି ରାଜତ ଅର୍ଥ କରିଛି । ଯେଉଁଥିରେ ବିଜୟ ମାଲ୍ୟଙ୍କର ୧୨୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ରହିଛି । ଉପା ସରକାର ଅମଳରେ ୨୦୧୧ରେ ସୁଇସ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ କଳାଧନ ରଖୁଥିବା ୬୪୮ ଜଣଙ୍କର ତାଲିକା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ଉପା ସରକାର ଏହାକୁ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆଣି ପଦକ୍ଷେପ ନେବାରେ ବିଫଳ ହୋଇ ବିଜେପି ଦ୍ୱାରା ସମାଲୋଚିତ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ମୋଦି ଯଦି କଳାଚଳା ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ପ୍ରକୃତରେ ଇଚ୍ଛୁକ ତେବେ ଏହି ୬୪୮ ଜଣଙ୍କର ନାମ ଘୋଷଣା କରିବା ସହିତ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପଦକ୍ଷେପ କାହିଁକି ନେଲେ ନାହିଁ । ପୁନଶ୍ଚ ପାନାମା ଫେପରରେ ଯେଉଁ ୫୦୦ ଜଣଙ୍କର ନାମ ରହିଛି, ସେ ବିଷୟରେ ସରକାର କାହିଁକି ପଦକ୍ଷେପ ନେଉନାହାଁନ୍ତି ।

ବାସ୍ତବରେ ଦୁର୍ନୀତି ଓ କଳାଚଳା କାରବାର ପଛରେ ଏକ ପ୍ରମୁଖ କାରଣ ରହିଛି ତାହା ହେଉଛି କ୍ଲୋନି କ୍ୟାପିଟାଲିଜିମ୍ ବା ଅନ୍ତରଜା ପୁଞ୍ଜିବାଦ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା । ଯେଉଁ ନୀତିରେ କମ୍ପାନୀମାନେ ସରକାରଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରି ଦେଶର ସମ୍ପତ୍ତି ଲୁଟ କରିବା ସହଜ ହେଉଛି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ କୋସେଫ ତାଙ୍କ ଏକ ପୁସ୍ତକ ‘ଦି ହିଡ଼େନ୍ ବିଜିନେସ୍ ଅଫ୍ ଡେମୋକ୍ରାସି ଇନ୍ ଇଣ୍ଡିଆ’ ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ମୋଦିଙ୍କ ଘନିଷ୍ଠ ତଥା ଗୁଜରାଟର ଶିଳ୍ପପତି ଗୌତମ ଆଦାନୀ ଟ୍ୟାଙ୍କ୍ ହାଉସରେ ୫୦୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ରଖିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମୋଦି ଜାଣି ମଧ୍ୟ କିଛି ପଦକ୍ଷେପ ନେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଲୋକ ସଭା ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ ମୋଦି ତାଙ୍କ ହେଲିକପ୍ଟର ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ଦିଲ୍ଲୀର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଅରବିନ୍ଦ କେଜ୍ରିୱାଲ ଦିଲ୍ଲୀ ବିଧାନ ସଭାରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ବିରଲାଗୁପ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଶୁଭେନ୍ଦୁ ଅମିତାଭ ୧୨ ନଭେମ୍ବର ୨୦୧୨ରେ ମୋଦିଙ୍କୁ ୧୨୪ କୋଟି ଟଙ୍କା ଦେଇ ଚିକସ ରିହାତି ପାଇଛନ୍ତି । ମୋଦି ଗୁଜରାଟର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲା ବେଳେ ସାହାରାଗୁପ୍ତ ତାଙ୍କୁ ୫୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ଦେଇଛି ବୋଲି ଦେଶର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗବେଷଣାତ୍ମକ କର୍ଣ୍ଣାଳ **EPW** ୧୯ ନଭେମ୍ବର ୨୦୧୨ରେ ସମ୍ପାଦକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛନ୍ତି । ମୋଦି ମଧ୍ୟ ଲୋକପାଳ ଆଇନକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ । ପରୋକ୍ଷରେ ସେ ଦୁର୍ନୀତି କଳାଚଳାର ପ୍ରସାର ଏକ କଳାଧନ ବିଦେଶକୁ ଯିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ସମର୍ଥନ କଲାବେଳେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କଳାଚଳା ବିରୋଧୀ ଭାବେ ନିଜକୁ ପ୍ରତିପାଦନ କରିବାର ଛଳନା କରୁଛନ୍ତି ।

ଅଭିନନ୍ଦନ ସହ

ସତ୍ୟୋଷ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଫିଡ଼େଲ କାଷ୍ଟ୍ରୋ

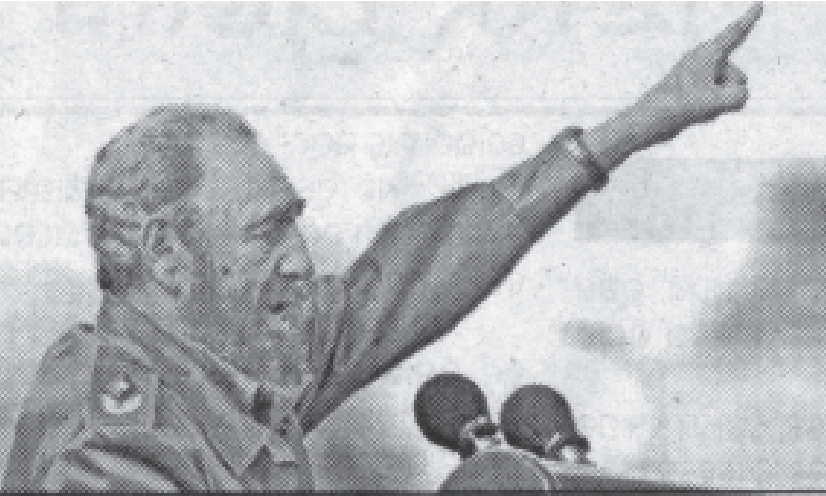
ତୁମେ ମତେ ନିନ୍ଦା କର କିଛି ଫରକ୍ ପଡ଼ିବନି । ଇତିହାସ ମତେ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିବ । ଏକଦା ଦୀର୍ଘ ଚାରିଘଣ୍ଟା ବନ୍ଧୁତା ଦେବାପରେ ଏଇ ଶେଷ ସ୍ଵରଣୀୟ ବାକ୍ୟ ଥିଲା କ୍ୟୁବାର ମହାନ ବିପ୍ଳବୀ ସାମ୍ୟବାଦୀ ନେତା ଫିଡ଼େଲ କାଷ୍ଟ୍ରୋଙ୍କର, ଯାହାଙ୍କ ପରଲୋକ ଘଟିଛି ନବେ ବର୍ଷ ବୟସରେ । ଫିଡ଼େଲଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶ୍ଵନେତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଆମେରିକାର ନବ ନିର୍ବାଚିତ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଡୋନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍ପ ନକରାତ୍ମକ ମତ ରଖିଛନ୍ତି । ଆମେରିକାର କେତେକ ମହଲରେ ଖୁସିର ଲହରୀ ବି ଖେଳିଛି, ମାତ୍ର ସେ ଶୋଷିତ, ନିଷ୍ଠେସିତ, ନିପୀଡ଼ିତଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ସର୍ବକାଳୀନ ମହାନାୟକ, ସେଥିରେ ସନ୍ଦେହର ଅବକାଶ ନାହିଁ ।

ଅଦ୍ଵିତୀୟ ରାଜନୀତିଜ୍ଞ ଓ କୁଟନୀତିଜ୍ଞ ଫିଡ଼େଲ କାଷ୍ଟ୍ରୋଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସାମ୍ୟବାଦୀ ଓ ଗଣତନ୍ତ୍ର ବିଶ୍ଵାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶୋକ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବାବେଳେ ପୁଞ୍ଜିବାଦ ସମର୍ଥକ ଖୁସି ହୋଇଛନ୍ତି । ବୋଧହୁଏ ବେଶି ଖୁସି ହୋଇଛନ୍ତି ଡୋନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍ପ । ତାହା ତାଙ୍କ କଥାରୁ ଜଣାପଡ଼ୁଛି । ତାଙ୍କ ଭାଷାରେ, ‘ଜଣେ ବର୍ବର ଏକଛତ୍ରବାଦୀର ମୃତ୍ୟୁ’ । କଠୋରପନ୍ଥା ଟ୍ରମ୍ପଙ୍କ ପାଖରୁ ଏଭଳି ଶବ୍ଦ ଅବଶ୍ୟ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ନୁହେଁ । ଅତୀତରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ବରାକ ଓବାମା କ୍ୟୁବା ସହ ସମ୍ବନ୍ଧ ସୁଧାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଫିଡ଼େଲ ବିରୋଧ କରି ନଥିଲେ । ଟ୍ରମ୍ପ କିଛି ସେପରି କରିବେ ନାହିଁ, ତାହା ନିଧାର୍ଯ୍ୟ । ତେବେ ମିଳିତ ଜାତିସଂଘ ମହସତ୍ତିବ ବାନ କୀ ମୁନଙ୍କ ଶବ୍ଦ ବେଶି ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ । ସେ କହିଛନ୍ତି, ଫିଡ଼େଲ ଜାତିସଂଘରେ ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟର ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଵର ଥିଲେ ।”

ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଜେକବ ଜୁମାଙ୍କ ମତରେ, “କାଷ୍ଟ୍ରୋ ସାରା ପୃଥିବୀର ଶୋଷିତ ଲୋକଙ୍କ ସ୍ଵାଧୀନତାର ସ୍ଵରକୁ ଉତ୍ତୋଳନ କରି ଆସୁଥିଲେ ।” ଭାରତ ସମେତ ଚୀନ, ରୁଷିଆ, ଫ୍ରାନ୍ସ ଆଦିର ରାଷ୍ଟ୍ରମୁଖ୍ୟମାନେ ଫିଡ଼େଲଙ୍କୁ ଜଣେ ବିପ୍ଳବୀ ରାଜନେତା ଓ ଗୋଟିଏ ଯୁଗର ପ୍ରତୀକ ବୋଲି ଚିତ୍ରଣ କରିଛନ୍ତି । ଭାରତ ଓ ଭାରତୀୟ ନେତୃବର୍ଗଙ୍କୁ ଫିଡ଼େଲ ସର୍ବଦା ସମ୍ମାନ କରିବା ସହ ଉତ୍ତମ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିଆସିଥିଲେ । ଶେଷରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆମେରିକୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ବରାକ ଓବାମା ଯାହା କହିଛନ୍ତି, ତାହା ଦୃଢ଼ମୁକ୍ତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ କମ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ । ସେ କହିଛନ୍ତି, “ବିଶ୍ଵ ଉପରେ କାଷ୍ଟ୍ରୋଙ୍କ ବୃହତ ପ୍ରଭାବର ନିଷ୍ଠିରି ଇତିହାସ କରିବ ।” ନିଜେ ଫିଡ଼େଲ ଅବଶ୍ୟ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଓବାମାଙ୍କ ସନ୍ଦେହ ମୋଚନ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ କେତେକଙ୍କ ପାଇଁ ନିନ୍ଦନୀୟ ହେଲେ ବି ଇତିହାସ ତାଙ୍କୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିବ । ଏ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ଅଜ୍ଞାନୀକାରବଦ୍ଧତା ହିଁ ଫିଡ଼େଲଙ୍କୁ ମହାନ କରି ରଖିବ ।

ଗୋଟିଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ଦ୍ଵୀପର ଏହି ତେଜାବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ରାଜନୀତି ଓ ରାଜନେତାଙ୍କ ଉପରେ ଯେଭଳି ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରିଥିଲେ, ତାହା ଅତୁଳନୀୟ ଏବଂ ଅକଳ୍ପନୀୟ । ସାରା ଜୀବନ ଜଣେ ବିପ୍ଳବୀର ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିଆସିଥିବା ଫିଡ଼େଲ ପୁଞ୍ଜିବାଦ ଓ ପୁଞ୍ଜିବାଦୀଙ୍କର ଯେମିତି ଶତ୍ରୁ ପାଲଟି ଥିଲେ, ସେ ଯଦି ଚତୁର, କୁଶଳୀ, ସଂଗ୍ରାମୀ ଯୋଦ୍ଧା ତଥା ଅଦମନୀୟ ସାହସର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତେ, କେବେଠୁ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥାଆନ୍ତା । ଆମେରିକା ତାଙ୍କୁ ଛଅ ଶହରୁ ଅଧିକ ଥର ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି; ଅଥଚ ସେ ସବୁବେଳେ ଅପରାଜେୟ ଭାବେ ମୁକୁଳି ଯାଇଥିଲେ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭାବେ କ୍ୟୁବାରରେ ଦୀର୍ଘ ଅର୍ଦ୍ଧ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ତାଙ୍କ ଶାସନ କାଳରେ ଆମେରିକାକୁ ସର୍ବଦା ନିଜ ହୁଙ୍କାରରେ ଥରାଇ ଦେଉଥିଲେ । ସେଠାକାର

ଦଶ ଜଣ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ବି କେବେ ପାସଙ୍ଗରେ ପକାଉ ନ ଥିଲେ । ଗଣତନ୍ତ୍ର ଗୁଣଗାନ କରି ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଯୋଗାଇବାରେ କୁଣ୍ଠିତ ନ ଥିବା ଆମେରିକାକୁ ସେତେବେଳେ ପ୍ରବଳ ଧକ୍କା ଲାଗିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସ୍ଵୟମର୍ଥତ ସ୍ଵେଚ୍ଛାଚାରୀ ଶାସକ ଫୁଲ୍‌ଜେନସିଓ ବାତିସ୍ତ୍ରାଙ୍କୁ ଗାଦିଚ୍ୟୁତ କରି ଫିଡ଼େଲ ଏକଦଳୀୟ ସାମ୍ୟବାଦ ଶାସନର ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କଲେ । ତା’ ପରଠାରୁ କ୍ୟୁବାବାସୀ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଜଣେ ବିପ୍ଳବୀ ଅଥଚ ଦରଦୀ ଜନନେତାଙ୍କୁ ହିଁ ଅନୁଭବ କରିଆସିଥିଲେ; ସେମାନେ ତାଙ୍କ ହୃଦୟର ସହ

ଆପଣାର ପ୍ରିୟନେତା ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ବିଶ୍ଵର ଖୁବ୍ କମ୍ ନେତାଙ୍କୁ ସେପରି ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଛି ।

ଯେଉଁ ସମୟରେ ବିଶ୍ଵର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ଶାସନର ଅନ୍ତ ଘଟୁଥିଲା, ସେହି ସମୟରେ ବି ସେ ଅଚଳ ରହି ନିଜ ଦେଶ ଚିତ୍ତାରେ ବ୍ରତୀ ଥିଲେ । ଆମେରିକାର ଆର୍ଥିକ କଟକଣା ସମେତ ଯାବତୀୟ ପ୍ରକାରର ଦମନକୁ ଭୂକ୍ଷେପ ନ କରି ଦେଶର ନବ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଥିଲେ । ସେ ସର୍ବଦା କହୁଥିଲେ ଯେ କ୍ୟୁବାର ଆର୍ଥିକ ସଂକଟ ପଛରେ ଗୋଟିଏ ହିଁ କାରଣ ରହିଛି, ତାହା ହେଲେ ଲଗାମଗଣ୍ଡା ପୁଞ୍ଜିବାଦ । ଏହାକୁ ହଟାଇବାକୁ ହେଲେ କେବଳ ଜନବିପ୍ଳବ ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ମାର୍ଚ୍ଚବାଦୀ, ସାମ୍ୟବାଦୀ କହୁଥିଲେ ହେଁ ସେ ନିଜେ ବହୁଥର ନିଜର ଭାଷଣରେ କହୁଥିଲେ ଯେ, ଦେଶରେ ସାମ୍ୟବାଦ କି ମାର୍ଚ୍ଚବାଦ ନାହିଁ, ବରଂ ଏଭଳି ଏକ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଅଛି ଯେଉଁଥିରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵର ସ୍ଵାଧୀନତା ରହିଛି । ସେ ଆମେରିକା ଭଳି ବିଶାଳ ଶକ୍ତିକୁ ଆହାନ କରିବା ସହ ନିଜ ଦେଶକୁ ଯେଭଳି ବିକଶିତ କରି ଆଣିଥିଲେ, ତାହା ଅସାଧାରଣ । ବିଶେଷ କରି ଶିକ୍ଷା ଓ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଭଳି ଜରୁରୀ ଜନମଙ୍ଗଳ କ୍ଷେତ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ତାଙ୍କ ସୁଶାସନର ଉପଲବ୍ଧି ଓ ପରୋକାଷା କେବଳ ତୃତୀୟ ବିଶ୍ଵର ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ଆମେରିକା ସମେତ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟର ଅନେକ ବିକଶିତ ଦେଶ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଜର୍ଷଣୀୟ ପାଲଟି ଥିଲା । କ୍ୟୁବାର ମାଗଣା ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟସେବାଏତେ ଲୋକଗ୍ରାହୀ ଓ ଜନମଙ୍ଗଳକାରୀ ଯେ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶ ପାଇଁ ଅନୁକରଣୀୟ । ସେଠାକାର ଶିଶୁ ମୃତ୍ୟୁହାର ବିକଶିତ ଦେଶଙ୍କ ସହ ସମାନ । ସାକ୍ଷରତା ହାର ଆମେରିକାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉପରେ ।

ସୌଜନ୍ୟ : ସମ୍ପାଦକୀୟ, ସମାଜ

ବେକାରୀର କୋହ

ଅମାନୁଲୁ ଖାନ, ସଭାପତି, AIIEA

ବାରାଣସୀ ମୁନିସିପାଲ କର୍ପୋରେସନ୍ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ୯୧୫ ଝାଡୁଦାର ପଦବୀ ନିମନ୍ତେ ବିଜ୍ଞାପନ ଭିତ୍ତିରେ ୧ ଲକ୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସ୍ନାତକ ଓ ତତ୍ପୂର୍ବ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୬୭୦୦, ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ବେଶ କିଛି ବୈଷୟିକ, ଏମବିଏ ଶିକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଅର୍ଡ୍ଧଭୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତି ! ଏହିପରି ଚମକପ୍ରଦ ଖବର ଜନମାନସକୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରିବା ପରି ଲାଗୁନାହିଁ ବରଂ ଭାରତୀୟ ଅର୍ଥନୀତି ଓ ସମାଜର ଚିରାଚରିତ ଧାରା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇଗଲାଣି ।

ଦେଶର ଦୟନୀୟ ବେକାରୀ ଅବସ୍ଥା ଏଭଳି ବିସ୍ଫୋରକ ସ୍ତରକୁ ଗଲାଣି ଯେ ଭାରତୀୟ ସମାଜ ବିସ୍ଫୋଟିତ ହୋଇ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ହେବାକୁ ଆଉ ବେଶି ଡେରି ହେବ ନାହିଁ । ଜାତି ସଂଘ ଉନ୍ନୟନ ଯୋଜନା ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ଦେଶର ବେକାରୀ ଅବସ୍ଥାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବାକୁ ହେଲେ ୨୦୫୦ ମସିହା ପୁଞ୍ଜା ୨୮୦ ନିୟୁତ ନିୟୁତ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ହେବ । କାରଣ ଦେଶର ୧୫ ରୁ ୨୪ ବର୍ଷ ମୁବପିତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୨୦ ଶତକଡ଼ା ଅର୍ଥାତ୍ ୪.୭ କୋଟି ମୁବକ / ମୁବତୀ ବେକାର ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ୨୦୦୧ ମସିହା ଜନଗଣନା ପୁରାଉଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ୧୦ ନିୟୁତ ମୁବବର୍ଗ ବେକାର ବାହିନୀରେ ସାମିଲ ହେଉଛନ୍ତି, ଯାହାକି ଆଗାମୀ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ୧୭.୬ ନିୟୁତକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବ ।

ସେହି ୨୦୦୧ ଜନଗଣନା ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି ଯେ, ଭାରତୀୟ ଅର୍ଥନୀତିର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ୭.୭ ଶତାଂଶ ଥିବା ବେଳେ ନିୟୁତ ହାର ୧.୮ ପ୍ରତିଶତ ରହିଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ପାଦିକା ଶକ୍ତି ବଢ଼ିବାଲିଥିବା ବେଳେ ନିୟୁତ କ୍ରମଣ ହ୍ରାସ ପାଇଗଲାଣି । ସରକାରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିୟୁତ ୧୯.୫ ନିୟୁତରୁ (୧୯୯୬-୯୭) ହ୍ରାସ ପାଇ ଆଜି ୧୭ ନିୟୁତରେ ପହଞ୍ଚିଲାଣି ଏବଂ ଯାହାକରଣ ପରିପ୍ରକାଶରେ ଆଗାମୀ କିଛି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ୬.୪ ଲକ୍ଷ ପଦବୀ ଅବଲୁପ୍ତ ହେବା ନିଶ୍ଚିତ । ଏହି ଭଳି ଘଡ଼ିସନ୍ଧି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଭାରତୀୟ ଅର୍ଥନୀତି ମୁକାବିଲା କରିବା ଅବସ୍ଥାରେ ନାହିଁ । ଏହାର ଏକମାତ୍ର କାରଣ ହେଉଛି ଯେ ଅର୍ଥନୀତିର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଉଦାରୀକରଣ ଏକମାତ୍ର ମହୋଷଧି ବୋଲି ଆମ ଦେଶର ସରକାର ସ୍ଥିର ନିଶ୍ଚିତ ।

ଆଜି ଆମ ଦେଶ ନିୟୁତ - ରହିତ ଅଭିବୃଦ୍ଧିକୁ ସାମନା କରୁଛି । ବର୍ଷକୁ ୨୦ ନିୟୁତ ନିୟୁତ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ବାହାସ୍ଫୋଟ ମାରୁଥିବା ମୋଦି ସରକାର, ବିଗତ ଅଡ଼େଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ର ୪ ଲକ୍ଷ ନିୟୁତ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଛନ୍ତି । ମୋଟ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧିକୁ ଆଧାର କରି ସରକାର ପ୍ରଗତିର ଡିକ୍ଟିମ ପିଚୁଥିବା ବେଳେ, ଏହା କେବେ ହେଲେ ଦେଶର ପ୍ରଗତି ଓ ସାମାଜିକ ସମନତାର ଦର୍ପଣ ନୁହେଁ । ଅର୍ଥନୀତିର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିବା ବେଳେ ନିୟୁତ ସୃଷ୍ଟି ନ ହେବା ମୋଦୀ ସରକାରଙ୍କ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବିଫଳତା ବୋଲି ବୁଝିବାକୁ ହେବ । କଠୋର ଶ୍ରମ ଆଇନ ନିୟୁତର ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ ଦାୟୀ ବୋଲି ନୀତି ନିର୍ଧାରକମାନେ ମତ ଦେବା ସହିତ ଏହାର ଆମ୍ବଲଗୁଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସପକ୍ଷରେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଚଳିତ ଶ୍ରମ ଆଇନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପୁଞ୍ଜିପତି ଓ ଶିଳ୍ପ ସପକ୍ଷବାଦୀ ଶ୍ରମ ଆଇନ ପ୍ରଚଳନ ପାଇଁ ସରକାର ମଧ୍ୟ ତଡ଼ିତ ବେଗରେ ଆଗେଇଗଲିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବତା କ'ଣ ?

ମୋଟ ୫୨ କୋଟି ଶ୍ରମିକ ମଧ୍ୟରୁ ମାତ୍ର ୧୦ ପ୍ରତିଶତ ସଂଗଠିତ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ । ଏଣୁ ଠିକା, ଅସ୍ଥାୟୀ ଓ ସ୍ୱଳ୍ପ ମଜୁରୀରେ କାମ କରୁଥିବା ସିଂହଭାଗ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟନୀୟ । ତତ୍ପୂର୍ବ ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା ରହିତ ଓ ନିୟୁତର ଅନିଶ୍ଚିତତା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ସଙ୍ଗଠିତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶ୍ରମିକ ଶୋଷଣର ଶିକାର ହେଉଛନ୍ତି । ଏପରି ସ୍ଥିତିରେ ଦେଶର ବେକାରୀ ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ ପ୍ରଚଳିତ ଶ୍ରମ ଆଇନକୁ ଦାୟୀ କରିବା କେବଳ ହାସ୍ୟାସ୍ୱଦ ନୁହେଁ, ଅମାନବୀୟ ଶୋଷଣକୁ ଘଣ୍ଟା ଘୋଡ଼ାଇବାର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ମାତ୍ର ।

୪୦ ପ୍ରତିଶତରୁ କମ ଶ୍ରମଜିବୀ ନିୟୁତ ହୋଇଥିବା କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମଧ୍ୟମ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ସରକାରୀ ଉଦାସୀନତାର ଶିକାର ହେବା ଫଳରେ ତଳିତଳାନ୍ତ ହେବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ଓ ବୃହତ ଶିଳ୍ପ ହିଁ ନିୟୁତ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବ, ସରକାରଙ୍କ ଏହି ଅନ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସ ହିଁ ଏ ପ୍ରକାର ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ ଦାୟୀ । **Make in India, Start Up India, Stand up India** ଭଳି ସ୍ଲୋଗାନ୍ ଭରା ସରକାରଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ଔଦ୍ୟୋଗିକ ଯୋଜନା ଆଶାନ୍ତରୂପ ସଫଳତା ହାସଲ କରିବାରେ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଛି । ଯେଉଁ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜିକୁ ଲାଲ ଗାଲିତା ବିଛାଇ ପାଛୋଟି ଅଣାଯାଉଛି, ସେହି ପୁଞ୍ଜିର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆମ ଦେଶର ଅର୍ଥନୀତିକୁ ସବଳ କରିବା ନୁହେଁ, କେବଳ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲାଭ ସାଉଁଟିବା । ଆଉ ସରକାରଙ୍କ କୋଠପୁଅ, ଦେଶର ପୁଞ୍ଜିପତି ଗୋଷ୍ଠୀ ନିୟୁତ ତ ଦୂରର କଥା ଓଲଟି ୫୫୦୦୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଟିକସ ଛାଡ଼ି ପାଇ ଦେଶର ଅର୍ଥନୀତିକୁ ଧୁଳିସାତ କରିସାରିଲେଣି ।

ଏହି ବେକାରୀ ବ୍ୟାଧିରୁ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ଭୟଙ୍କର ସାମାଜିକ ସଂଘାତ । ଗୁଜରାଟ ଓ ହରିଆନାରେ ଯଥାକ୍ରମେ ପଟିଦାର ଓ ଜାଟ ସଂପ୍ରଦାୟ ଚାକିରୀରେ ସଂରକ୍ଷଣ ଲାଗି ଆନ୍ଦୋଳନ ଜାରି ରଖୁଛନ୍ତି । ଗୁଜରାଟର ଉନାରେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଘଟଣା ପରେ ଦେଶବ୍ୟାପୀ ଦଳିତବର୍ଗ ନିଜର ସ୍ଥିତି ଜାହିର କରିବା ପାଇଁ ଏକଜୁଟ ହେବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ସ୍ୱାଭିମାନର ସହିତ ବଞ୍ଚିବା ଲାଗି ଚାକିରୀ ପ୍ରଦାନ ଦାବୀ କରିବା ସହିତ ଜାତିବାଦ ଆଧାରରେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଶାରିରୀକ ଶ୍ରମ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଯଥାର୍ଥ । ଗାଁ ଗୁଡ଼ିକର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ସେଠା ଅଧିବାସୀଙ୍କୁ ସହରାଭୁମୁଖୀ ହେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରୁଛି । ନିକଟ ଅତୀତରେ କାବେରୀ ଜଳ ବିବାଦ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ବାଙ୍ଗାଲୋରରେ ସୃଷ୍ଟି ହିଂସା-ଅବହେଳିତ, ବେକାର ଓ ଦାଦନ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ପୁଞ୍ଜିଭୃତ କ୍ରୋଧ ଓ ହତାଶାବୋଧକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରୁଛି ।

ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ତତୋଦ୍ଧି ଯୁକ୍ତ । ପଲିସିଧାରୀଙ୍କ ସେବା ପାଇବାର କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ଆଶା ଅକାଂକ୍ଷାକୁ ସାମନାକରିବା କଷ୍ଟକର ହେବାରେ ଲାଗିଛି । କାରଣ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଦଶନ୍ଧି ଧରି ନୂତନ ନିୟୁତ ହୋଇନାହିଁ । ଖାଲିପଡ଼ିଥିବା ପଦବୀକୁ ସ୍ଥାୟୀ ନିୟୁତ ମାଧ୍ୟମରେ ପୂରଣ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକର ଦ୍ୱାହି ଦେଇ ଆମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଗଲିଛନ୍ତି । କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ମାଧ୍ୟମରେ, ଆମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଏହି ମାନସିକତାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ ।

୪ର୍ଥ ପୃଷ୍ଠାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ

ହୀରକ ଜୟନ୍ତୀ ଅବସରରେ

କାଳି କିଙ୍କର ସାହୁ, ସମ୍ପାଦକ, ସି.ଏ.ବି. ବେସ୍ ଯୁନିଟ୍, କଟକ

ଜୀବନ କାବିକା ଜଞ୍ଜାଳ ଘେରା ଏଇ ମୋ ଛୋଟ ଜୀବନ
 ଦୁନିଆଁ ଦାଣ୍ଡରେ ସୁଖ ସୁବିଧାରେ ବଞ୍ଚୁ ରହିବାକୁ ମନ
 ଅନେକ ସଂଘର୍ଷ ଅନେକ ବିକ୍ଷୋଭ କରିଦେଖେ ମୁଁ ସପନ
 ବୀମା କର୍ମଚାରୀ ସଖା ସହୋଦର ଏକା ସେଇ ଯୁନିୟନ୍ ।
 ଆଜିର କାଲିର କଥା ନୁହେଁ ବନ୍ଧୁ ଦୀର୍ଘ ସାଠିଏ ବରଷ କଥା
 କେତେ ଯେ କଣ୍ଠା ଆମ ତଳା ପଥେ ନୋଇଁ ନାହିଁ ଆମେ ମଥା ।
 ଗର୍ବରେ କୁଣ୍ଠେ ମୋଟ ହୁଏ ଛାତି ଶୁଣି ହୀରକ ଜୟନ୍ତୀ ।
 ଶାସକ ଶ୍ରେଣୀର ଖଡ଼ଗ ଆଗରେ ଦେଖାଇ ଦେଇଛୁ ଛାତି
 ଚିରି ସେ ଦେଖୁଛି ରକତ ବିନ୍ଦୁରେ ଭରିଛି ଏକମ ତାତି ।
 ମୁଣ୍ଡ ନୋଇଁ ଦେଲେ କଲମ ଗାରରେ ମଜୁରୀ ବୁଦ୍ଧିର ଭେଟି ।
 ସାଧୁବାଦ ଆଜି ଜଣାଉ ଅଛି ମୁଁ ହେ ମୋର ଯୁନିୟନ୍
 ତୁମେତ ବଢ଼ାଇ ଦେଇ ଅଛୁ ମୋର ଗୃହରଣ ସାମାମାନ
 ବଜାର ଦରର ଗୃହରଣ କିଛି ରହିଥିଲା ଏତେ ଦିନ ।
 ହାତାହାତି ଦବା ପାଇଁ ପଢୁଥିଲା ଚଳିବାରେ କରି ଅସମାନ ।
 ଏବେ ସର୍ବସିଦ୍ଧି ଯୁକ୍ତ ହୋଇଗଲା ତାହା ଦରମାରୁ କଟିଯିବ ।
 ଅବଶିଷ୍ଟ ମୋର ଦରମାର ପୁଞ୍ଜି ମୋର ହାତେ ବଢ଼ିଯିବ ।
 ଇନକମ୍ ଟ୍ୟାକ୍ସ ରିହାତି ଲାଗିବ ଏହା ବୁଝିବାକୁ ହେବ
 ଅବସର ବେଳେ ପ୍ରାପ୍ୟ ଧନରୁ ବାକୀ ରଖ କଟିଯିବ ।
 ଅଛେଦିନ ଅଛେଦିନ ଶୁଣି ଶୁଣି ମୋ କାନ ବଧୂର ହେଲା ।
 ଭୋଟ ଖଣ୍ଡିଏ ଦେଇ ଦେଇ କଲି କ୍ଷମତାର ଦ୍ଵାର ମେଲା ।
 ଶାସନ ଗାଦିରେ ବସିବାର ଏବେ ଦୁଇଟି ବରଷ ଗଲା ।
 ଦେଶର ଗରିବ ପଚାରୁଛି ଆଜି କ’ଣ ସତେ ବଦଳିଲା ?
 ପୁଞ୍ଜିପତିଙ୍କ ପାଇଁ କରିଛନ୍ତି ସମସ୍ତ ନିୟମ ମେଲା
 ଭିକ୍ଷାଧାଳ ଧରି ଦେଶ ଦେଶ ବୁଲି ଚଳାଇଅଛନ୍ତି ପାଲା ।
 ମାଗି ଚାଲିଛନ୍ତି ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି କରି ସେ ସାହାଣ ମେଲା
 ବୁଲେଇଁ ଚେନ୍ ଚଳାଇ ଦେଲେ କି ଦେଶର ହୋଇବ ଭଲା ?
 ଯେ ଦେଶ କୃଷକ ବର୍ଷ ସାରା ଖଟେ କ୍ଷେତରେ ଝାଳ ବୁହାଇ
 ନଇ ବଢ଼ି ତାର ଜନ୍ମ କଲା ପୁଅ ମରୁଡ଼ି ତାର ଭାଇ ।
 ମଞ୍ଜି କିଣେ ସିଏ ସରକାରଙ୍କର ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ରଖ ନେଇ

ଫସଲ ବିହୁନେ ରଖ ସୁଖେ ନାହିଁ ମରି ଯାଏ ବିଷ ପିଇ ॥
 ଯେ ଦେଶ ଶ୍ରମିକ ଅତୀ ସଙ୍ଗଠିତ ତାର କିଛି ଦାବୀ ନାହିଁ ।
 କିଛିଟା ଅର୍ଥ ବିନିମୟେ ତା’ର ପରିଶ୍ରମ କଣି ନେଇ ।
 ପୁଞ୍ଜିପତିର ଅମାର ଭରିବ ସଂପତି ଠୁଲ ହୋଇ
 ଅଧିକ ଶ୍ରମିକ ରୋଗ ବଇରାଗ ଦୁଃଖ ପାଇଁ କେହି ନାହିଁ ।
 ଧନୀକ ଶ୍ରେଣୀର ରଣ ଛାଡ଼ ହୁଏ ଦିନବିତେ ତାଙ୍କ ସୁଖେ
 ସେଥିପାଇଁ ବ୍ୟାଙ୍କ ମିଶ୍ରଣ ପ୍ରସ୍ତାବ ଗୀତ ଶୁଭେ ତାଙ୍କ ମୁଖେ ।
 ମୁଦ୍ରାଞ୍ଜୀତି ବଢ଼େ ହୁ ହୁ ହୋଇ ବଜାର ଅବସ୍ଥା ମାନ୍ଦା
 ବିଶ୍ଵ ବଜାରରେ ଅସ୍ଥିର ଅବସ୍ଥା ଅର୍ଥନୀତିର ଫନ୍ଦା
 ଦକ୍ଷିଣ ଚୀନ ସାଗରରେ ଏବେ ଯୁଦ୍ଧର ଗୋଲକ ଧନ୍ଦା
 ତୃତୀୟ ବିଶ୍ଵ ଯୁଦ୍ଧ କି ଘଟିବ ଦେଶମାନେ ସବୁ ଛନ୍ଦା ॥
 ବ୍ରିଟେନ୍ ଓହରି ଯାଇଅଛି ଏବେ ଇଉରୋପ ସଂଘଛାଡ଼ି
 ଗୋଟିଏ ବଜାର ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରା ତତ୍ତ୍ଵ ଯାଇଛି ଉଡ଼ି ।
 ବ୍ରେକଜିଟ୍ (Brexit) ଏବେ ଦେଖାଇ ଦେଇଛି ବିଶ୍ଵାୟନର କୁହୁଡ଼ି
 ମଣିଷ ସୁଲଭ ନୀତିଟେ ନ ହେଲେ ନିଶ୍ଚେ ପଡ଼ିବ ଭୁସୁଡ଼ି ॥
 ସେଇ ସାଧାରଣ ମଣିଷର ଅଧିକାର ଶ୍ରମ ଆଇନ ଶୋଷେ
 ମାଲିକ ସପକ୍ଷ ବିଲ୍ ଆସିଅଛି ଏଇ ମୋ ଭାରତ ଦେଶେ ।
 ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ହୋଇ ମାଟିରେ ମିଶି ଯିବ ସେ ।
 GST Bill ମାଧ୍ୟମରେ ସରକାର ମାଟିର ମଣିଷ ଶୋଷେ ।
 ଅଭାବ ଅସ୍ଥିର ଅନଗ୍ରସରତାରୁ ଆତଙ୍କ ବାଦର ଜନ୍ମ
 ଧର୍ମଭିତ୍ତିରେ ରାଷ୍ଟ୍ର ଭିତ୍ତିରେ ବାଣ୍ଟି ହୋଇଯାଏ କର୍ମ ॥
 ଲାଲ ସଲାମ କରୁଛି ଆଜି ମୁଁ ଏଇ ମହାନଦୀ ତୀରେ
 କଳକଳ ନୁହେଁ ଛଳଛଳ ହୋଇ ଏ ନଦୀର ଲୁହ ଝରେ
 ବନ୍ଧ ପକାଇ ପାଣି ରୋକି ଦେବେ ଛତିଶ ଗଡ଼ ରାଜ୍ୟରେ
 ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡେ ମଧ୍ୟ ଏକା ଅବସ୍ଥା କୃଷକର ଲୁହଝରେ ॥
 ସଂଗ୍ରାମୀ ଅଭିନୟନ ଦିଏ ମୁଁ ପୁଣି ଆଉ ଥରେ
 ଆମ କଣ୍ଠକିତ ପଥ ବହୁ ବାକି ତରିଯିବା ନାହିଁ ଥରେ
 ଅତୀତକୁ ଦେଖୁ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରି ଶପଥ ନେବା ଏଠାରେ
 ଶ୍ରମିକ ଜୀବନ ନିର୍ଭୀକ ହେଉ ଏଇ ସମାଜ ଛାଡ଼ିରେ ॥

୩ ପୃଷ୍ଠାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ

ଶୋଷଣକୁ ଆଉ ବରଦାସ୍ତ କରାଯିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଦେଶର ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀ ୨ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୧୬ର ଧର୍ମଘଟ ମାଧ୍ୟମରେ ସରକାରଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ ଦେଇସାରିଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଶ୍ରମ ସଙ୍ଗଠନକୁ ଆୟୁଧ କରି ଧର୍ମଘଟକୁ ଭଣ୍ଡୁର କରିବାର ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରୟାସ ଯେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଫଳ ହୋଇଛି, ତାର ପ୍ରତିଫଳନ ହେଉଛି ଦେଶବ୍ୟାପୀ ୧୮ କୋଟି ଶ୍ରମିକ ଧର୍ମଘଟରେ ସାମିଲ ହୋଇ ତାକୁ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିବା । ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଜଗତୀକରଣ ଯେ ମାନବ ସଭାର ପରିପକ୍ଷୀ, ଏହି ବାସ୍ତବତା ବିଶ୍ଵବାସୀ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିଲେଣି । ଏହା ଫଳରେ କେବଳ ଅସମାନତା ବୃଦ୍ଧିପାଇ ନାହିଁ, ତତ୍ ସହିତ ଏହା ଅସୁଚଳିତ ପରିବେଶ ଓ ପର୍ଯ୍ୟାବରଣକୁ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ଦେଇଛି । ଏଣୁ ଏହିପରି ଅର୍ଥନୀତି କେବେ ହେଲେ ଚିରହରିତ ହୋଇପାରେନା । କିନ୍ତୁ, ନବ୍ୟ-ଉଦାରବାଦ ନୀତିର ଅନ୍ଧସ୍ଵାବକ ସାଜିଥିବା ମୋଦୀ ସରକାର ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ଓ ମେଗା କର୍ପୋରେଟ ଜଗତର ଦୁଷ୍ଟୀକରଣ ପାଇଁ ଶ୍ରମ ଆଇନର ନଖ ଦାଡ଼ ଉପାଡ଼ି ଦେବାପାଇଁ ରୁମୁଟା ତିଆରି କରି ସାରିଛନ୍ତି । ଦେଶର ଶ୍ରମଜୀବି ତ ଏହାକୁ ସର୍ବଶକ୍ତି ଦେଇ ମୁକାବିଲା କରିବେ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଦେଶର ଶ୍ରମିକ ଗୋଷ୍ଠୀର ଅବସ୍ଥା ତଳିତଳାନ୍ତ ହେଲେ, ବୀମା ଶିଳ୍ପରେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ କେବେହେଲେ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇ ନ ପାରେ । ଏଣୁ ସାରା ଦେଶର ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀର ଲଢ଼େଇରେ ସାମିଲ ହୋଇ ଏହାକୁ ଦୂର୍ବାର ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପରିଣତକରିବାର ଗୁରୁ ଦାୟିତ୍ଵ ଆମର – ବୀମା କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କର ।

ସୌଜନ୍ୟ, ‘ଇନ୍ଦ୍ରପୁରାସ୍, ଓ୍ଵାର୍କର’ ଭାଷାନ୍ତର ରଞ୍ଜିତ୍ ରାଉତ୍

ନଭେମ୍ବର ବିପ୍ଳବର ଶତବାର୍ଷିକୀ : ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଓ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା

ରବିନାରାୟଣ ମଲ୍ଲିକ୍ , ପୂର୍ବତନ ସଭାପତି, ସି.ଡି.ଆଇ.ଇ.ଏ.

୧୯୧୭ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ୭ ତାରିଖରେ ତତ୍କାଳୀନ ରଷ୍ଟ୍ର ଦେଶରେ କାର୍ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ଶାସନର ପତନ ଘଟିଥିଲା । ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ପୃଥିବୀର ପ୍ରଥମ ଶୋଷଣ ବିହୀନ ସମାଜବାଦୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ସୋଭିଏଟ୍ ୟୁନିଅନ୍ । ସେତେବେଳେ ରଷ୍ଟ୍ର ଦେଶରେ ପ୍ରଚଳିତ କାର୍‌ଙ୍କର କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର ଅନୁସାରେ ଏହି ତାରିଖ ଥିଲା ୨୫ ଅକ୍ଟୋବର । ତେଣୁ ଏହି ବିପ୍ଳବକୁ ସେତେବେଳେ ଅକ୍ଟୋବର ବିପ୍ଳବ ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ମାତ୍ର ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ଗ୍ରେଗୋରିଆନ୍ କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର ପ୍ରଚଳନ ହେବା ପରେ ଏହି ବିପ୍ଳବ ନଭେମ୍ବର ବିପ୍ଳବ ଭାବରେ ବିଶ୍ୱ ବିଦିତ ହେଲା ।

ନଭେମ୍ବର ବିପ୍ଳବ ଥିଲା ତା’ ପୂର୍ବରୁ ସଙ୍ଗଠିତ ସମସ୍ତ ବିପ୍ଳବଠାରୁ ନିଆରା । ତା’ ପୂର୍ବରୁ ସଂଗଠିତ ସମସ୍ତ ବିପ୍ଳବ (କେବଳ ୧୮୭୦ରେ ସଙ୍ଗଠିତ ପ୍ୟାରି କମ୍ୟୁନ୍‌ର ୭୧ ଦିନର ସରକାର ବ୍ୟତୀତ)ରେ ଗୋଟିଏ ଶୋଷକ ଶ୍ରେଣୀ ପରାଜିତ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଏକ ଶୋଷକ ଶ୍ରେଣୀ କ୍ଷମତାସୀନ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ନଭେମ୍ବର ବିପ୍ଳବରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଶୋଷିତ ଶ୍ରେଣୀ ହାତକୁ କ୍ଷମତା ଆସିଲା । ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ୱ ଯୁଦ୍ଧର ଅବସାନ ଘଟିବା ପରେ ପରେ ଏହି ନଭେମ୍ବର ବିପ୍ଳବ ସଫଳ ହୋଇଥିଲା ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦର ଦୁର୍ବଳତା କଡ଼ି ରଷ୍ଟ୍ର ଦେଶରେ । ବିପ୍ଳବର ନେତୃତ୍ୱ ନେଇଥିଲେ ରଷ୍ଟ୍ର ଦେଶର ବଲ୍‌ସେଭିକ୍ ପାର୍ଟି ଓ ତା’ ମହାନ ନେତା ଭି.ଆ.ଇ.ଲେନିନ୍ । ଏହି ବିପ୍ଳବର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ବିବରଣୀ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଆମେରିକା ସାମ୍ବାଦିକ ଜନ୍ ରିଡ୍‌ଙ୍କର କାଳଜୟୀ ପୁସ୍ତକ ‘ଦୁନିଆ କଂପାଇଥିବା ଦଶଦିନ’ (Ten days that shook the world)ରେ । ଏହା ଉପରେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଛି ।

ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ୨୦୧୭ ନଭେମ୍ବର ୭ରେ ନଭେମ୍ବର ବିପ୍ଳବର ଶତବର୍ଷ ପୂରଣ ହେବ । ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିପାରେ ସେ ସମୟର ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ଓ ଆଜିର ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ମଧ୍ୟରେ ତ ବହୁତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି ! ସେବେକାର ବିଶ୍ୱ ପରିସ୍ଥିତି ଓ ଆଜିର ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟରେ ତ ଆକାଶ ପାତାଳ ଫରକ୍ ରହିଛି । ତେଣୁ ନଭେମ୍ବର ବିପ୍ଳବ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ କ’ଣ ? ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା କ’ଣ ? ଏହାର ଉତ୍ତର ଖୋଜିବା ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ଆଲୋଚନାର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଲେନିନ୍ ତାଙ୍କର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପୁସ୍ତକ ‘ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ : ପୂର୍ଣ୍ଣବାଦର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତର’ (Imperialism: The Highest stage of Capitalism) ସେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦର ଅର୍ଥନୈତିକ, ସାମରିକ ଓ ରାଜନୈତିକ ଆଦି ବହୁବିଧ ଚରିତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଆଜିର ବିଶ୍ୱ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ଶୋଷଣ ଓ ଆଧିପତ୍ୟ ବିସ୍ତାରର ରୂପରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଛି ସତ, ମାତ୍ର ତା’ର ମୌଳିକ ଚରିତ୍ରରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିନାହିଁ । ଏ ପରିସ୍ଥିତିରେ ନଭେମ୍ବର ବିପ୍ଳବର ଶିକ୍ଷାକୁ ଆୟତ୍ତ କରିବା ଓ ବାସ୍ତବ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଅଧିକ ଜରୁରୀ ହୋଇପଡ଼ିଛି ।

ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଆକ୍ରମଣର ସ୍ୱରୂପ :

ଗତ ଶତାବ୍ଦୀର ପଞ୍ଚମ,ଷଷ୍ଠ ଓ ସପ୍ତମ ଦଶକରେ କ୍ୟୁବାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଭିଏତ୍‌ନାମ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ଆକ୍ରମଣ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି । କେବଳ ୧୯୮୦ ମସିହା ପରଠାରୁ ଆମେରିକା ୧୪ଟି ଦେଶ ଉପରେ ସାମରିକ ଆକ୍ରମଣ କରିଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଆଫଗାନିସ୍ତାନ, ପାକିସ୍ତାନ, ଇରାନ, ଇରାକ୍, ଲିବ୍ୟା, ଲେବାନନ୍, କୁଏଟ୍, ସୋମାଲିଆ, ବସନିଆ, ବାହାରିନ୍, ସୁଦାନ, କମ୍ବୋଡ଼ା, ଯେମେନ୍ ଓ ସିରିଆ । ଆମେରିକା କଂଗ୍ରେସର ରିସର୍ଚ୍ଚ ସର୍ଭିସ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ୨୦୧୧ ପରଠାରୁ ଆମେରିକା ପକ୍ଷରୁ ସିରିଆର ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କୁ ୭୭୦ କୋଟି ଡଲାରର ସାମରିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି । ଓବାମା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ହେବାର

ପ୍ରଥମ ୫ ବର୍ଷରେ ୧୬,୯୦୦ କୋଟି ଡଲାରରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ବିକ୍ରୀ କରିଛି ଆମେରିକା । ଏହା ଯୁଦ୍ଧ ଖୋର ବୁଣିଙ୍କ ଅମଳଠାରୁ ୩୦୦୦ କୋଟି ଡଲାର ଅଧିକ । ଏଥିରୁ ୬୦ ପ୍ରତିଶତରୁ ଅଧିକ ଯାଇଛି ପଶ୍ଚିମ ଏସିଆକୁ ।

ଆମେରିକାର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବ୍ୟୟ ଏକେଡ୍‌ସିର ୧୨ ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୧୨ର କ୍ଲିଫ୍‌ଫାଏର୍ଡ୍ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ସିରିଆରେ ସମ୍ଭାସ୍ତ ଚଳାଇଥିବା ଇରାକ୍‌ର ସମ୍ଭାସ୍ତବାଦୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ସଲାଫିଷ୍ଟ, ମୁସଲିମ୍ ବ୍ରଦରହୁଡ୍ ଓ ଅଲକାଏଦାର ପୃଷ୍ଠ ପୋଷକ ହେଉଛନ୍ତି ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ, ଗଲ୍‌ଫ୍ ଦେଶମାନେ ଏବଂ ସିରିଆର ଶାସକବର୍ଗ ।

ସାମରିକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ କର୍ପୋରେଟ୍‌ସମାନଙ୍କର ବିଷ୍ଣୁତ୍ୱ :

ଏହି ବିଷ୍ଣୁତ୍ୱର କ୍ଲଳିତ ଉଦାହରଣ ସିରିଆ । ବୁଦ୍ଧିତ୍ୱ ଜନ୍‌ଷ୍ଟିଭୁସନ୍ (ସାମରିକ ଗବେଷଣା ସଂସ୍ଥା)ର ୨୦୦୯ର ରିପୋର୍ଟରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଆମେରିକା ପାଇଁ ସିରିଆକୁ ‘ଡିକନ୍‌ସ୍ଟ୍ରକ୍ଟ’ (deconstruct) କରିବା ନିହାତି ଜରୁରୀ । ତା’ ହେଲେ ଯାଇ ପରିବେଶରେ ଅସ୍ତ୍ର ଅଞ୍ଚଳର ରତ୍ନଭଣ୍ଡାର ଇରାନକୁ ଦଖଲ କରିବା ସମ୍ଭବ । ତଦନୁସାରେ ୨୦୧୧ ମସିହାରୁ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଏହି ବୁଦ୍ଧିତ୍ୱ ଜନ୍‌ଷ୍ଟିଭୁସନ୍‌ର ପୃଷ୍ଠପୋଷକ ହେଉଛନ୍ତି – ପକ୍ସକ୍ସକାୟ ଆର୍ଥିକ ସଂସ୍ଥା – କେ.ପି.ମରଗାନ୍ ଟେକ୍, ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଆମେରିକା, ଗୋଲ୍‌ଡ଼ମ୍ୟାନ ସାକ୍ସ, ସ୍ଟେଟ୍ ଫାର୍ମ୍, ମେଟ୍ ଲାଇଫ୍ ଓ ଜି.ଇ.ଆଇ.କୋ । ପ୍ରତିରକ୍ଷା ସାମଗ୍ରୀ ଉତ୍ପାଦନକାରୀ ସଂସ୍ଥା – କେନେରାଲ୍ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ୍, ନର୍ଥ‌ରପ୍ ଗ୍ରୁମ୍‌ନାନ୍ ଏଣ୍ଡ ରେଥର୍ଥର୍ । ଟେଲ ବ୍ୟବସାୟୀ ସଂସ୍ଥା – ଏକସନ୍, ଟେଲୋନ୍, କୋନୋକୋ ଫିଲିପ୍ସ, ବ୍ରିଟିଶ୍ ପେଟ୍ରୋଲିଅମ୍, ସେଲ (Shell) ଏବଂ ଜଳ/ପାନୀୟ ବ୍ୟବସାୟର ସମ୍ରାଟ୍ – ପେପ୍ସି ଓ କୋକାକୋଲା । ପୂର୍ଣ୍ଣବାଦର ସଂକଟ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ସଂକଟ :

ବିଶ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣବାଦର ସାଂପ୍ରତିକ ସଂକଟ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ସଂକଟ । ଏଥିରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଚାହାଁନ୍ତି ସକଳ ସମ୍ପଦ ଓ ସମଗ୍ର ବଜାର ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ । ସଂକଟ ସୂକ୍ଷ୍ମରୁଛି ଏବଂ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଦୂର ହୋଇଯିବ ବୋଲି ଯେତେ ପ୍ରଚାର ଚାଲିଛି ସେ ସବୁ ଧୂଆଁବାଣ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ । ଖୋଦ୍ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ମୁଦ୍ରା ପାଣ୍ଠି (IMF)ର ବିଶ୍ୱ ଅର୍ଥନୈତିକ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ରିପୋର୍ଟ ୨୦୧୫ରେ ଏକଥା କ୍ଷଣ୍ଡ । “... global factors - and country specific developments-point to a somewhat weaker recovery in 2015 and 2016 than previously envisaged and to a higher downside risk... Global growth declined in the first half of 2015, reflecting a further slowdown in emerging markets and a weaker recovery in advanced economies. It is now projected at 3.1.% for 2015 as a whole, slightly lower than in 2014... Global industrial production remained weak through 2014, consistent with the uneven strength in demand across major economies and groups of Countries, and slowed markedly over the course of the first half of 2015, reflecting some building of inventories in late 2014 and early 2015... world trade volumes also slowed in first half 2015... both output growth and employment growth were much weaker in the period 2008- 14.... the low rate of output growth implies that unemployment is still high...” IMFର ବଶ୍ୱ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାରର

ଅନୁମାନ (projection) ହେଉଛି ମାତ୍ର ୩.୧% ଯାହାକି ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବେ ମାନ୍ୟତାପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ସାମାନ୍ୟତା ମାତ୍ର ଶୁନ୍ୟ ଦଶମିକ ଏକ ପ୍ରତିଶତ ଅଧିକ । ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଶାସକ ଶ୍ରେଣୀର ‘ସଂକଟ ମୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱ’ର ପ୍ରଚାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ ।

କର୍ପୋରେଟ୍ ରଣଭାର ବିଶ୍ଳେଷଣ :

ଆଉ ଏକ ଉଦ୍‌ବେଗର ବିଷୟ ହେଉଛି ବଡ଼ ବଡ଼ ପୁଞ୍ଜିପତି/ଶିଳ୍ପପତିମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଳେଷଣକ ରଣଭାର । ଜେ.ପି. ମରଗାନ୍ ଟେକ୍ସଟାଇଲ୍ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ କର୍ପୋରେଟ୍ ରଣର ପରିମାଣ ଏପରି ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚିଛି ଯେ ଅନେକ ପ୍ରକାଶକାରୀ ବହୁ ଜାତୀୟ କମ୍ପାନୀ ଦେବାଳିଆ ଅବସ୍ଥାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଛନ୍ତି ବା ହେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ୨୦୦୮ର ଆର୍ଥିକ ସଂକଟ ପରେ ଏହି ୭/୮ ବର୍ଷରେ କର୍ପୋରେଟ୍ ରଣର ପରିମାଣ ବଢ଼ିଛି ସାତ ଲକ୍ଷ କୋଟି ଡଲାର । ଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ଦ୍ୱିତୀୟ ଟ୍ରେମାସର ଶେଷ ସୁଦ୍ଧା ୬୨% କମ୍ପାନୀ ସେମାନଙ୍କର ଜିନିଷ ବିକ୍ରୀ କରି ଯେତିକି ନଗଦ ଅର୍ଥ ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ତା’ର ଦୁଇଗୁଣ ହୋଇଛି ସେମାନଙ୍କର ରଣ । ୨୦୦୬ରେ ଏପରି କମ୍ପାନୀ ସଂଖ୍ୟା ୩୧% ଥିଲା । ଏବର କର୍ପୋରେଟ୍ ରଣର ପରିମାଣ ଆର୍ଥିକ ସଂକଟର ପୂର୍ବ ସମୟ ତୁଳନାରେ ୧୪% ଅଧିକ । ଗ୍ଲୋବାଲ୍ ସ୍ଟକ୍ ମାର୍କେଟ୍‌ରେ ବିରାଟ ବୁଦ୍‌ବୁଦ୍ (bubbles) ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ଏବଂ ୨୦୦୮ ମସିହା ପରି ଏପରି ବୁଦ୍‌ବୁଦ୍ ଫାଟିବା ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି ହେବାରେ ଲାଗିଛି ।

ଉକ୍ତ ଚିନ୍ତାଧାରା :

ଆଜି ପୃଥିବୀର ମାତ୍ର ୮୦ ଜଣ ଧନ କୁବେରଙ୍କର ସମ୍ପଦର ମୂଲ୍ୟ ୧୯୦ ଲକ୍ଷ କୋଟି ଡଲାର । ଏହା ତଳେ ଥିବା ୩୫୦ କୋଟି ବିଶ୍ୱବାସୀଙ୍କର ସଂପଦର ମୂଲ୍ୟ ସହିତ ସମାନ । ମାତ୍ର ୧% ଧନାତ୍ମ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର କବଜାରେ ରହିଛି ଦୁନିଆର ୫୦% ଦୌଳତ୍ ଏବଂ ଏହି ଦୌଳତ୍ ବୃତ୍ତ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଦେଶରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସଂପଦଶାଳୀ ୧୦% ଲୋକଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ସମ୍ପଦ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ହାରାହାରି ସଂପଦର ୧୦ ଗୁଣରୁ ଅଧିକ । ସବା ଉପରେ ଥିବା ୧% ଧନାତ୍ମ୍ୟଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ୧୦୦ ଗୁଣରୁ ଅଧିକ ଏବଂ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ୧୦୦୦ ଗୁଣରେ ପହଞ୍ଚିବା ଦିଗରେ ଧାବମାନ ।

ମାର୍କ୍ସ ତାଙ୍କର “ପୁଞ୍ଜି” ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡ ପୃଷ୍ଠା ୬୫୪ରେ ଲେଖିଛନ୍ତି “Accumulation of wealth at one pole is, therefore, at the same time accumulation of misery, agony of toil, slavery, ignorance, brutality, mental degradation, at the opposite pole, i.e. on the said of the class that produces its own product in the form of Capital.” ପୃଷ୍ଠା ୭୬୩ରେ ରହିଛି “grows the revolt of the working class, a class always increasing in numbers and disciplined, united and organised.”. "Centralisation of the means of production and socialisation of labour at last reach a point, where they become incompatible with their capitalist integument. This integument is burst as under. The knell of capitalist private property sounds. The exploiters are expropriated.”

କିନ୍ତୁ ଉଭୟ ମାର୍କ୍ସ ଲେନିନ୍‌ଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ହେଉଛି, ଯେତେ ସଂକଟଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ବି ପୁଞ୍ଜିବାଦର ପତନ ଆଗେ ଆପେ ଘଟେ ନାହିଁ । ସାମାଜିକ ବିପ୍ଳବ କରିଥାରେ ହିଁ ପୁଞ୍ଜିବାଦର ପତନ ଘଟାଇବା ସମ୍ଭବ । ଏଥିପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଲୋକଙ୍କର ରାଜନୈତିକ ସଚେତନତା ବଢ଼ାଇବା । ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗଠିତ କରି ସମାଜ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସଂଗ୍ରାମକୁ ଅଗ୍ରସର କରାଇବା । ଇତିହାସର ଶିକ୍ଷା ହେଉଛି ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସହଜସାଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏଥିଲାଗି ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଶାସକ ଶ୍ରେଣୀ ପକ୍ଷରୁ ସେମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଣୀ ଶାସନର ସ୍ଥିତାବସ୍ଥା ବଜାୟ ରଖିବାର ସମସ୍ତ ଯୋଜନାକୁ ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ହେବ, ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ

ପ୍ରତିହତ କରିବାକୁ ହେବ । ଆଧିପତ୍ୟ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ଶାସକ ଶ୍ରେଣୀର ଆଉ ଏକ ହାନି କୌଶଳ :

ଶାସକ ଶ୍ରେଣୀର ଆଉ ଏକ କୌଶଳ ହେଉଛି ଜନ ସାଧାରଣଙ୍କର ଅସତ୍ୟକୁ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣତାବାଦୀ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦିଗରେ ପରିଚାଳିତ କରିବା । ଏଥିଲାଗି ସମସ୍ତ ଧରଣର ମୌଳବାଦୀ ଓ ଦକ୍ଷିଣପନ୍ଥୀ ଶକ୍ତିକୁ ମଦତ୍ ଦେବା । ଏହି ଶକ୍ତିମାନେ ଲୋକଙ୍କୁ ଶକ୍ତା ଶ୍ଲୋଗାନ୍ ଦେଇ ଆକୃଷ୍ଟ କରନ୍ତି । ଲୋକଙ୍କର ଅତି ଜରୁରୀ ସମସ୍ୟା ଓ ଦାବୀ ବିଷୟ ଉଠାଇ ଲୋକଙ୍କୁ ମତାଡ଼ି, ମାତ୍ର ସମସ୍ୟାର ମୂଳ କାରଣ ବିଷୟ କହନ୍ତି ନାହିଁ । ଜର୍ଜା ଡିମିତ୍ରଭ କହିଛନ୍ତି, “they inflame the prejudices that are deeply ingrained in the masses... play on their sense of justice and sometimes even on their revolutionary traditions, fascism aims at the most unbridled exploitation of masses, but it approaches them with the most artful anti capitalist demagoguery, taking advantage of the deep hatred of the working people against the plundering bourgeoisie, the banks, trusts and financial magnates, and advancing those slogans which at the given moment are most alluring to the politically immature masses. Fascism delivers up the people to be devoured by the most corrupt and venal elements, but comes before them with the demand for 'an honest & incorruptible Govt.' Speculating on the profound disillusionment of the masses in bourgeois democratic governments, fascism hypocritically denounces corruption” ୭୦/୮୦ ବର୍ଷ ତଳର ଡିମିତ୍ରଭଙ୍କର ଏହି କଥା କିପରି ଦୂରଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ପନ୍ନ ଥିଲା ତାହା ଆଜି ଭାରତ ବର୍ଷର ଶାସକ ଶ୍ରେଣୀର ଆଚରଣରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରତୀକ୍ଷାମାନ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କର “ଆଜ୍ଞେ ଦିନ ଆନେ ଖୁଲାଇ ହେଁ”, “ନା ମେ ଖାଉଛାଁ, ନା କିସିକୋ ଖାନେ ଡୁଗା” ଶ୍ଲୋଗାନ୍ ଶୁଣିଲେ ଡିମିତ୍ରଭଙ୍କର ଉକ୍ତ ବାଣୀ କିପରି ସଠିକ୍ ତାହା ବୁଝି ହେବ । ଆଜି ପୃଥିବୀରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଶରଣାର୍ଥୀ ସମସ୍ୟା ଉକ୍ତ ରୂପ ଧାରଣ କରିଛି । ଏହାର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ଏବଂ ଏହି ସମସ୍ୟାରୁ ଫାଇଦା ନେଉଥିବା ଫାସିବାଦୀ, ଦକ୍ଷିଣପନ୍ଥୀ, ପ୍ରତିକ୍ରିୟାଶୀଳ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ପୃଷ୍ଠପୋଷକ ମଧ୍ୟ ସେହି ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ । ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦର ଶ୍ରେଣୀ ଚରିତ୍ରର ମୁଖ୍ୟ ଆନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ହିଁ ଖୋଲିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଡିମିତ୍ରଭ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକର ସପ୍ତମ ବିଶ୍ୱ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ରିପୋର୍ଟରେ କହିଛନ୍ତି, “That the victory of fascism can be prevented, depends first and foremost on the militant activity of the working class itself... By establishing its fighting unity, the proletariat would paralyse the influence of fascism over the peasantry, the urban petty bourgeoisie, the youth and the intelligentsia... it depends on the existence of a strong revolutionary party, correctly leading the struggle of the working people. ... it depends on a correct policy of the working class towards the peasantry and the petty bourgeois masses of the towns... it depends on the vigilance and timely action of the revolutionary proletariat.”

ପୁଞ୍ଜିବାଦ ଓ ପୁଞ୍ଜିବାଦୀ ଶୋଷଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ ସମସ୍ତ ଦେଶରେ ଏକା ଧରଣର ହେବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏହା ନିର୍ଭର କରିବ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଦେଶର ବାସ୍ତବ ସାମାଜିକ, ରାଜନୈତିକ ଓ ଅର୍ଥନୈତିକ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ । ସେ ଦେଶର ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀର ସଚେତନତାର ସ୍ତର ଏବଂ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀର ଛାମୁଆ ବାହିନୀ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ପାର୍ଟିର ଶକ୍ତି ଉପରେ ଏହା ନିର୍ଭର କରିବ । ଆମ ଦେଶରେ ଫାସିବାଦ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପନ୍ଥୀ ଶକ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ ପାଇଁ ଅବଶିଷ୍ଟାଣୀ ୭ ପୃଷ୍ଠାରେ

ଲଢ଼େଇର ଏହି କାହାଣୀ

ନିରଞ୍ଜନ ନାହାକ, ସହ-ସମ୍ପାଦକ, BDIEA, ବ୍ରହ୍ମପୁର

ଶୁଣ ବାମା କର୍ମୀ, ବାମାକାରୀ, ବାମାଧାରୀ ଭାଇ, ଭଉଣୀଙ୍କୁ ସଦା କରେ ନମସ୍କାର ଜାଣି ।
 ସକଳ ସ୍ତର ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଜୁହାର ମୋହର ଦେଶର ଜାତିର ଲଢ଼େଇ ଏ - କାହାଣୀ ।।
 କାହାଣୀଟିକୁ ଏବେ ଗାହାଣୀ ଗୀତ କରିଛି ମନ ଦେଇ ଶୁଣ ସତ୍ୟ ଘଟଣାରହିତବାଣୀ ।
 ହିତବାଣୀ ସତ ଲଢ଼ିବା ବନ୍ଧୁ ଆସ ନିଜ ଜୀବନକୁ ତିଳେ ଛଡ଼ାଇ ଦେବା ସଦା ପାଣି ।।
 ନବେ ଦଶକରେ ନବ୍ୟ-ଉଦାରୀକରଣ, ଜଗତି କରଣ, ଘରୋଇକରଣ ନୀତି କଲେଜାଣି ।
 ଭାରତ ଭଳି ରାଷ୍ଟ୍ର ଏ କି ବିଚାର କଲେ ସରକାର ନୀତି ଆଗେଇ ନେଇଛନ୍ତି ଜାଣିଶୁଣୀ ।।
 ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଘରୋଇ କରଣ ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କୋର ଆଗେଇ ନେଲେଣୀ ।
 ଦେଶର ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ୍ତ ଉଦ୍ୟୋଗର ବିକ୍ରିବଟାକାରୀ, କର୍ପୋରେଟମାନଙ୍କୁ ସଦା ପୋଷିଲେଣି ।।
 ଦେଶର ବାମା, ବ୍ୟାଙ୍କ, ରେଳବାଇ, ପ୍ରତିରକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏଫ.ଡ଼ି.ଆଇ କରା କରାଇ ଦେଲେଣି ।
 ଏବେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗକାରୀ, ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ବନ୍ଧା ପକାଇ ଦିନ ହିନ କଲେଣି ।।
 ଜଳ, ଜମି, ଜଙ୍ଗଲ, ଖଣି, ପ୍ରାକୃତିକ ସଂପଦକୁ, ଗୋଡ଼ି, ମାଟି ଦରରେ ବିକ୍ରିବଟା କଲେଣୀ ।।
 ଠିକା, ଅସ୍ଥାୟୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ନିଯୁକ୍ତି ବନ୍ଦକରୀ, ଶିକ୍ଷିତ ସମାଜକୁ ସଦା ହଟହଟା କଲେଣୀ ।।
 ନିତ୍ୟ-ବ୍ୟବହାରିକ ଜିନିଷର ଦରଦାମ୍ପରେ, ଦେଶର ଜନ ସାଧାରଣ ଛଟ ପଟ ହେଲେଣୀ ।
 ଦେଶର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ବଂଚିବାର ଅଧିକାର, ଏବେ କେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ଛଡ଼େଇ ନେଲେଣି ।।
 ଭାରତ ଆମେରିକା ସାମରିକ ରୁଚ୍ଛି ଦେଶର, ସାର୍ବଭୌମତ୍ୱ ପ୍ରତି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି ହେଲାଣି ।
 କାଶ୍ମୀର ରାଜ୍ୟରେ ଏବେ ଚାଲିଛି ହିଂସାକାଣ୍ଡ, ଏନ୍.ଡ଼ି.ଏ.ର ସ୍ୱପ୍ନରେ ନିଦ ହଜିଗଲାଣି ।।
 ସର୍ବ ଧର୍ମ ସମ୍ମାନର ଦେଶ ଭାରତକୁ ଜାତି, ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ ଭେଦରେ ଭାଗ ଭାଗ କଲେଣୀ ।
 ମୋଦିଙ୍କ ମେକ ଇଣ୍ଡିଆ, ଷ୍ଟାର୍ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ, ଦେଶହିତରେ କି ସର୍ବନାଶ ଯେ କରିଦେଲେଣୀ ।।
 ଫିଲ୍ ଇଣ୍ଡିଆ, ଡିଜିଟାଲ୍ ଇଣ୍ଡିଆ, ବିକାଶ “ନା” ବିନାଶ ପଥରେ ଭାରତକୁ ସର୍ବେ ନେଲେଣୀ ।
 ଦେଶ ରାଜକ ହିତେ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପଲକ୍ଷେ ଯାଇଥାନ୍ତି, ନେତା କରନ୍ତି ନିଜ ହିତ ସାଧନ ଜାଣି ।।
 ଦେଶ-ବିଦେଶ ଗନ୍ଧରେ ପ୍ରଚାର, ପ୍ରସାର ଜଗତ ଦେଖିଲେ ମୋଦିଙ୍କର ଛବିର ଉଜିଠାଣି ।
 ଫମ୍ପା ମାଠିଆ ଚି’ର ଶବ୍ଦ ଦେଶୀ ହେ ଭାଇନା, ନାନା ସାରାଦେଶ ଜନ ଜାଗି ଉଠିଲେଣି ।।
 ଏ ଦେଶ ଜାତିର କି ଟେକ ରଖିବେ ହେ, ସଂକଟ ଉପରେ ରାହୁ ଗ୍ରାସକରୀ ହଜମ କଲାଣୀ ।।
 ବିକାଶ ନାମରେ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା, ବିନାଶକୁ ସରକାରୀ କଳ ସର୍ବେ ଏବେ ଡାକି ଦେଲେଣୀ ।
 ଏନ୍.ଡ଼ି.ଏ. ସରକାର ନାହିଁ ଦରକାର ଭାଇନା, ଜନ ଜାଗରଣ ଦେଶେ ପ୍ରତିଦିନ ହେଲାଣୀ ।।
 ମୋଦିଙ୍କ ଶାସନ ଦୁଇବର୍ଷ ଛଅମାସ, ବିଦେଶ ଭ୍ରମଣରେ ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଗଣା ହେଲେଣି ।।
 ଦେଶର କର୍ତ୍ତା, ଭାଗ୍ୟ ବିଧାତା ବିକାଶ କଥା କହି, ବିନାଶ ରାସ୍ତାରେ ସର୍ବସ୍ୱ ପଥ କଲେଣି ।
 ଶ୍ରମିକ, କୃଷକ, ଛାତ୍ର, ଯୁବକ, ଯୁବତୀ, ଜାଗ୍ରତ, ହେଲେଣି ସତ୍ୟ ନ୍ୟାୟ, ଲଢ଼େଇକୁ ଜାଣି ।।
 ସଂଘ ସମୂହ ଆମର ବାରଦଫା ଦାବାକୁ ନେଇ, ସରକାରଙ୍କ ଠାରେ ନିକ୍ଷେପ କଲେ ଆଣି ।
 ଥରେ ସରକାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ ଦେଶବାସୀ, ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ଠକି ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ମରେ ଗଲେଣି ।।
 ଦୁଇ ବରଷରେ ଦୁଇଥର ସେପ୍ଟେମ୍ବର ଦୁଇ ଚାରିଖ, ଧର୍ମଘଟ ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଶ୍ରମିକ ନେଲେଣି ।
 ଏକତ୍ର ବିଚାର ଶ୍ରମିକ ସଂଘ ସମୂହଙ୍କ, ଧର୍ମଘଟ ପାଳନ କରିଲେ ଦେଶର ଜନତାଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀ ।।
 ଏହା ଜାଣି ଦଶଟି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଟ୍ରେଡ଼୍ୟୁ ଯୁନିୟନ୍ ଓ ଶ୍ରମିକ କର୍ମଚାରୀ ଫେଡ଼େରେସନ୍ ଏକର ବାଣୀ ।
 ଜନ ସାଧାରଣଙ୍କ ବିପ୍ଳବ, ସାହାଯ୍ୟ, ସହଯୋଗ, ସମର୍ଥନରେ ଧର୍ମଘଟ ସଫଳ ହେଲା ପୁଣି ।।
 ବିକାଶ ନାମରେ ମୋଦି ସରକାର ଆଉ ଦଶପାଦ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଛନ୍ତି ସବୁ ଦେଖୁ ଶୁଣିଜାଣି ।
 ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ବିକାଶ କଥା କହି ବିନାଶ ପଥରେ ଆଗେଇ ସମସ୍ତ ନେଲେଣି ।।
 ଭାରତ ମାତା ଗୋ ମୋଦି ଏନ୍.ଡ଼ି.ଏ. ଦଳ, ବଳକୁ ଚେତାଅ, ବତାଅ ସର୍ବଦା ବାଟକୁ ଆଣୀ ।
 ଲେଖୁଅଛି ଗାହାଣୀ ଗାତେ, ବାମା କମ୍ପ୍ରେହେତେ ଜନ ସାଧାରଣଙ୍କର ଏହି ଲଢ଼େଇବାଣୀ ।।
 ଲଢ଼େଇର ବାଣୀ ସଂଘର୍ଷର ଏ କାହାଣୀ ପାଳନ କର ହେ ମୋହର ବାମା କର୍ମୀ ଭାଇ ଭଉଣୀ ।
 ଅଖିଳ ଭାରତ ବାମା କର୍ମଚାରୀ ସଂଘ ଶିକ୍ଷା, ଦିକ୍ଷା ଇତିହାସ ରଚି ଅଛି ସହହା ଏହି କାହାଣୀ ।।

୬ ପୃଷ୍ଠାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ

ମଧ୍ୟ ଏହି ନିୟମ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ଏହି ସଂଗ୍ରାମ ନିର୍ଭର କରିବ ଆମ ଦେଶର ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ । ଡିମିଟ୍ରଭ୍‌ଙ୍କ ଭାଷାରେ “as development of fascism assumes different forms in different countries, according to historical, social and economic conditions and to the national peculiarities, and international position of the given country.”

ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏପରି ଭିନ୍ନତା ସତ୍ତ୍ୱେ ସମସ୍ତଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୂଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିକା ହେଉଛି ମାର୍କ୍ସବାଦ - ଲେନିନ୍‌ବାଦ । ମାତ୍ର ମାର୍କ୍ସବାଦ - ଲେନିନ୍‌ବାଦ ଏକ ଆପ୍ତ ବାକ୍ୟ ନୁହେଁ, ଏହା ହେଉଛି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ । ଲେନିନ୍‌ଙ୍କ ଭାଷାରେ ବାସ୍ତବ ପରିସ୍ଥିତିର ବସ୍ତୁନିଷ୍ଟ ବିଶ୍ଳେଷଣ ହେଉଛି ଦୃଢ଼ର ସାରମର୍ମ । ଲେନିନ୍ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି :

– Left wing communism : An infantile disorder : Collected works Vol. 31 ରେ ଲେନିନ୍ ଲେଖିଛନ୍ତି, "Communists should know that the future, at any rate, belongs to them; therefore, we can and must combine the most intense passion in the great revolutionary struggle with the coolest and most sober evaluation of the mad ravings of the bourgeois: ଦୁର୍ଦ୍ଦୀର ବିପ୍ଳବୀ କବି ନଜିମ୍ ହିକମତ୍‌ଙ୍କ ଭାଷାରେ “The great humanity has no shade on its soil ! No lamp on his road, no glass on his window, but the great humanity has hope.” ଆଣା ବିନା ଆମେ ବଞ୍ଚିବା ଅସମ୍ଭବ । ଭୂଲିଗଲେ ଚଳିବ ନାହିଁ ଯେ ‘ଆମକୁ ଜୟ କରିବାକୁ ହେବ ଏକ ପୃଥିବୀ !’”

ଚିନ୍ତାହୀନ ପଦକ୍ଷେପ

ଗଜେନ୍ଦ୍ରନାଥ ମହାନ୍ତି, ଉପସଭାପତି, AIIPA

୨୦୧୪ ନିର୍ବାଚନର ପ୍ରଚାର ବେଳେ ମୋଦି କହିଥିଲେ – କଂଗ୍ରେସକୁ ୬୦ ବର୍ଷ ଦେଶ ଶାସନ କରିବାକୁ ଦେଲ ମୋତେ ୬୦ ମାସ ଦେଇ ଦେଖ । ସେହି ୬୦ ମାସର ଅବଧିକୁ ୩୦ ମାସ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧାଅଧ ଶେଷ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ସେ ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମନ ଭୁଲାଇଥା ସ୍ନୋଗାନ ଭିତରେ “ଆଜ୍ଞେ ଦିନ”ର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ । ସେହି “ଆଜ୍ଞେ ଦିନ”ର ଗୋଟିଏ ନମୁନା ଏବେ ଦେଶ ସାରା ହାତରେ ପଡ଼ି ବାଟରେ ଗଡ଼ଗଡ଼ାଉଛି । ଏହି ନଭେମ୍ବର ୮ ତାରିଖରେ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ରେଡ଼ିଓ ଓ ଟେଲିଭିଜନ ଜରିଆରେ ହଠାତ୍ ଘୋଷଣା କରି ଦେଲେ ଯେ ସେ ଦିନ ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରକୁ ଦେଶରେ ୫୦୦ ଓ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କିଆ ନୋଟ ଅଟଳ ହୋଇଯିବ । ଦେଶରୁ କଳାଟଙ୍କାକୁ କବର ଦେବା ପାଇଁ (?) ସେ ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ନେବେ ବୋଲି ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଲେ । ଏହା ତାଙ୍କର ଘୋଷିତ “ଆଜ୍ଞେ ଦିନ” ଦିଗରେ ଏକ ପଦକ୍ଷେପ ବୋଲି ପ୍ରଚାର ହେଲା । ପୁରୁଣା ୫୦୦ ଓ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କିଆ ନୋଟ ଅଟଳ ହେବା ଆଜି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସ୍ଥା କ’ଣ ? ସେହିଦିନଠାରୁ ଦେଶର ଗଣମାଧ୍ୟମଗୁଡ଼ିକ ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ଯୋଗୁଁ ଲୋକେ କିପରି ହଲରାଣ ହରକତ୍ ହେଉଛନ୍ତି ତାର ଚିତ୍ର ଦେଇ ଆସୁଛନ୍ତି ।

ଦୈନିକ ଧରିତ୍ରୀ (ନଭେମ୍ବର ୧୩, ୨୦୧୬) ପୃଷ୍ଠା ୧୧ – “ବେପାର ବୁଡ଼ିଲା- ଆମ ହାତ ବାନ୍ଧି ହୋଇଗଲା” ଶୀର୍ଷକ ସମ୍ବାଦରେ ତାହା ଏପରି ଲେଖିଛନ୍ତି – “ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ୫୦୦ ଓ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କିଆ ନୋଟ ଅଟଳ ଘୋଷଣା କରିବା ପରେ ଗତ ୯ ତାରିଖରୁ ସାରା ଭାରତରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ଆର୍ଥିକ ଓ ସାମାଜିକ ଅଟଳାବସ୍ଥା । ଏବେ ସକାଳ ହେଲେ ଲୋକଙ୍କ ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଯାଇ ଅଟଳ ଯକ୍ଷା ବଦଳାଇବା । ସବୁ କାମ ଛାଡ଼ି ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଟଙ୍କା ବଦଳ କରିବା କିମ୍ବା ଏଟିଏମ୍ କାଉଣ୍ଟର ଆଗରେ ଧାଡ଼ି ଲଗାଇ ଟଙ୍କା ଉଠାଇବା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କାମ ହୋଇଛି । ଦୈନିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ଘରେ ଥିବା ୨/୪ ହଜାର ଟଙ୍କା ଯଦି ନ ବଦଳାଯିବ ତାହାହେଲେ ଗୁଜରାଟ କିଭଳି ମେଣ୍ଟାଇ ହେବ ? ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଏବେ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ବ୍ୟସ୍ତ କରୁଛି । ସମାନ ଅବସ୍ଥା ବଜାର, ଗମନାଗମନ, ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ଭଳି କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଯଦିଓ କେତେକାଂଶରେ ନୂଆ ୨ ହଜାର ଟଙ୍କିଆ ନୋଟ ଲୋକଙ୍କ ହାତକୁ ଆସୁଛି ହେଲେ ତାହା ଖୁରୁରା ହୋଇପାରୁନାହିଁ । କାରଣ ୧୦୦ ଓ ୫୦୦ ଟଙ୍କିଆ ନୋଟ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ମିଳିପାରୁନାହିଁ । ବ୍ୟାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ମଧ୍ୟ ଖୁରୁରା ଛୋଟ ନୋଟ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇପାରୁନାହିଁ । ଏହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ବ୍ୟବସାୟୀ, ଉଠାଦୋକାନୀ, ଅଟୋଟାଳକ, ଚା-ପାନ ଦୋକାନୀ ବେପାର କରି ନ ପାରି ହାତ ବାନ୍ଧି ବସିଛନ୍ତି । ଅଟଳ ସତ୍ତ୍ୱେ ୫୦୦ ଓ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କିଆ ନୋଟ ଗ୍ରାହକ ବଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଫଳରେ ଖୁରୁରା ବେପାରୀ ସାମଗ୍ରୀ ବିକି ନ ପାରି ବ୍ୟାପକ କ୍ଷତି ସହୁଥିବାବେଳେ ଲୋକେ ଘରକରଣା ଓ ଖାଦ୍ୟପେୟ ସାମଗ୍ରୀ କିଣି ନ ପାରି ହତସତ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ।” ୫୦୦ ଓ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କିଆ ନୋଟ ହଠାତ୍ ଅଟଳ କରି ଦିଆଯିବ ଫଳରେ ଯେପରି ନାହିଁ ନ ଥିବା ଅଭାବନା ପରସ୍ପତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଦୈନିକ ଧରିତ୍ରୀର ଉପରୋକ୍ତ ବକ୍ତବ୍ୟରେ ତାହା ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି । ମୋଦି ଯେଉଁ “ଆଜ୍ଞେ ଦିନ”ର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ନିର୍ବାଚନବେଳେ ଦେଇଥିଲେ ତାଙ୍କ ଶାସନର ଅତ୍ରେଳ ବର୍ଷ ପୂରଣ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ଦେଶବାସୀ ଆଜି ତାହା ଯେ କିପରି ଅଙ୍ଗେ ନିଭାଉଛନ୍ତି ।

ଏହି ସ୍ତମ୍ଭରେ ଆଗରୁ ଆଲୋଚନା ହୋଇଛି ଯେ ମୋଦି କୌଣସି କାମ ରାଜନୈତିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନ ଥାଇ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ୨୦୦୨ର ଗୁଜରାଟ ଦଙ୍ଗା ଯେପରି ସମ୍ପୃକ୍ତ ରାଜ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ରାଜନୈତିକ ସ୍ଥିତିକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା – ଆଜି ଏହି ବିମୁଦ୍ରାକରଣ ସୁନାମୀ ପଛରେ ବି ସେହିପରି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ ସେ କଥା ନୁହେଁ । ଗତ ୧୨ ତାରିଖ ରାତି ୧୦ଟାରୁ ୧୧ଟା ୧୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଣ୍ଡିଆ ଟିଭି (ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ)ରେ କେନ୍ଦ୍ର ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଅରୁଣ ଜେଟଲୀଙ୍କୁ “ଆପ କି ଅଦାଲତ” କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସାମିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ସମ୍ପୃକ୍ତ ଆଙ୍କର ଏକ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ କେନ୍ଦ୍ର ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରକାରାନ୍ତରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଦୁଇଟି କଥା । ଗୋଟିଏ କଥା ହେଉଛି ଏପରି ଏକ ପଦକ୍ଷେପ ଉପରେ ତାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ ପରିଷଦକୁ ଯେପରି ଭାବେ ବିଶ୍ୱାସକୁ ନେବା କଥା ମୋଦି ତାହା କରିନାହାଁନ୍ତି । ଦୂରଦର୍ଶନ ଓ ଆକାଶବାଣୀ ଜରିଆରେ ନିଜେ ଘୋଷଣା କରିବାର ମାତ୍ର କେତେ ମିନିଟ୍ ଆଗରୁ ମନ୍ତ୍ରୀ ପରିଷଦ ଆଗରେ ତାହା ରଖାଯାଇଥିଲା ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଯୋଗୁଁ ନାହିଁ ନ ଥିବା ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହେବ ତା ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏପରି ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଘୋଷଣା ହେବାର ଯଥେଷ୍ଟ ପୂର୍ବରୁ ମନ୍ତ୍ରୀ ପରିଷଦ ସହିତ ବିଚାର ବିମର୍ଷ କରିଥିଲେ କଣ ହୋଇଥାଆନ୍ତା ? ମନ୍ତ୍ରୀ ପରିଷଦର ସଦସ୍ୟମାନେ କ’ଣ ଏତେ ଦାୟିତ୍ୱହୀନ ? ଦ୍ୱିତୀୟ କଥା ଯାହା କେନ୍ଦ୍ର ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି, ଏହି ଘୋଷଣାର ଅବ୍ୟବହିତ ପୂର୍ବରୁ ବିଜେପି ତହବିଲରେ କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ଜମା ପଡ଼ିବା । “ନଭେମ୍ବର ୮ ତାରିଖ ଅପରାହ୍ନରେ ବିଜେପି ଆକାଉଣ୍ଟରେ କଲିକତାରେ ଏକକୋଟି ଟଙ୍କା ଡିପୋଜିଟ୍ ହୋଇଛି ଏବଂ ତାହା ୫୦୦ ଓ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କିଆ ନୋଟରେ ହୋଇଛି । ସେହିଦିନ ରାତି ୮ଟାରେ ମୋଦି ଉକ୍ତ ଡିନୋମିନେସନ ନୋଟ ଅଟଳ ହେଲା ବୋଲି ଘୋଷଣା କରୁଛନ୍ତି । ବିଜେପି ରାଜ୍ୟ ଶାଖାର କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ଏହାକୁ ଏକ “Coincidence” (କାକତାଳୀୟ) ଘଟଣା ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ଏହା କଣ ସତରେ କାକତାଳୀୟ ନା ସରକାରଙ୍କର ପଦକ୍ଷେପର ସୁରାକ ଆଗରୁ ପାଇ ତାହା କରାଯାଇଥିଲା ? ଅରୁଣ ଜେଟଲୀ ଏପରି ଡିପୋଜିଟ୍ ହେବା କଥାଟା ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଟଙ୍କା ଜମା ଉପରେ ବିଜେପିକୁ ଜୋରିମାନା ହେବ କି ?

ଦେଶରେ ଅର୍ଥନୀତିକୁ ଗୁରୁତର ଭାବେ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା କଳାଧନକୁ କବ୍‌ଜା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ବୋଲି ମୋଦି ସରକାରଙ୍କର ପକ୍ଷରୁ ସଫେଇ ଦିଆଯାଉଛି । ଜର୍ଣ୍ଣସ୍ ଓ ଫ୍ରିଡ଼ମ୍ କମିଟି ଏପରି ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଦେଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଯେ ଉକ୍ତ ମୂଲ୍ୟର ମୁଦ୍ରାକୁ ଅଟଳ କରିବାର କଥା କହିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଘୋଷିତ ମୂଲ୍ୟଠାରୁ କିଛି ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ଜାତୀୟକରଣ କରି ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ବି ଦେଇଥିଲେ । ଦେଶରେ କଳାଧନ ବହୁତ ହୋଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ସେହି କଳାଧନର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କେତେ ହୋଇପାରେ ? ସେହି ସ୍ୱଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକଙ୍କୁ ନ ଧରି ଏପରି ଆର୍ଥିକ ସୁନାମୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଏକ ଅବିମୁଖ୍ୟକାରୀ ପଦକ୍ଷେପ । ଅତୀତରେ ଏପରି ବିମୁଦ୍ରାକରଣ ପଦକ୍ଷେପ ଆମ ଦେଶରେ ନିଆଯାଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ କିନ୍ତୁ ଏତେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକେ ହାହାକାର କରି ନ ଥିଲେ । କାରଣ ଯେଉଁ ଉକ୍ତ ଡିନୋମିନେସନର ନୋଟକୁ ସେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଏତେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକଙ୍କୁ ଆଘାତ କରି ନ ଥିଲା ।

ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ୯ ପୃଷ୍ଠାରେ

ଏବେ କିନ୍ତୁ ଟଙ୍କାର ଅବମୂଲ୍ୟାୟନ ଯୋଗୁ ଘରେ ଘରେ ୫୦୦ ଓ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ଆନୋଟ । ବେପାରର ଅତି ଛୋଟିଆ କାରବାରରେ ବି ସେହି ନୋଟ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଛି । ତେଣୁ କୋଟି କୋଟି ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ମୋଦି ସରକାରଙ୍କର ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆର୍ଥିକ ସୁନାମୀ ପରି ଆଘାତ କରି କ୍ଷତ ବିକ୍ଷତ କରିଛି ।

ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି କ'ଣ ସତରେ କଳାଟଙ୍କା କାରବାରକୁ କବର ଦେବ ? କଳା ଟଙ୍କାର ମାଲିକମାନେ ଅତିଧୂର୍ତ୍ତ । ସେମାନେ ଟଙ୍କାକୁ ନଗଦ ଆକାରରେ ନ ରଖି ସୁନା ବା କୌଣସି ନା କୌଣସି ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି ବା ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରା ଆକାରରେ ରଖିଛନ୍ତି । କଳାଟଙ୍କା ସୃଷ୍ଟିର ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ରାସ୍ତା ହେଉଛି ଆମଦାନୀ ରପ୍ତାନିର ରାସ୍ତା । ସେସବୁରେ କେଉଁମାନେ ସମ୍ବୃଦ୍ଧ । ଏହି ସବୁ କାରବାର ଯେପରି ଆଇନସମ୍ମତ ହେବ ତାହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ସରକାର ସଂସ୍ଥାମାନେ ଅଛନ୍ତି । ଆୟକର ବିଭାଗ ଅଛି । ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ ଆଦି ରହିଛନ୍ତି । ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ରଖି ନେଇ ବିକୟ ମାଲ୍ୟାଙ୍କ ପରି ସୁଖୁ ନଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କେତେ ? ସେମାନଙ୍କୁ ଧରାଯାଇପାରୁନାହିଁ କାହିଁକି ? ଚିଟଫଣ୍ଡ ଦୁର୍ନୀତି ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ଦାୟୀ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେ ଜଣ ଦଣ୍ଡିତ ହେଲେଣି ? ହୋଇପାରୁ ନି କାହିଁକି ? ହୋଇ ପାରୁନି କାରଣ ତାହା କରିବ କିଏ ? ଯିଏ କରିବ ସେହି ସଂସ୍ଥା ବି ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ । ମୋଦି କ'ଣ ଏକଥା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ? ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣିଥିବେ ଯେ ସେ ଅତୀତରେ ଯଦି ଏପରି ମୁଦ୍ରାକୁ ଅଟଳ କରି କଳାଟଙ୍କାର ବାଟ ବନ୍ଦ କରାଯାଇପାରିନି ଏବେ ବି ହେବନି । ତାହା ହେଲେ ସେ ଏପରି ଏକ ପଦକ୍ଷେପ ନେଲେ କାହିଁକି ?

ଏପରି ଏକ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପଛରେ ରାଜନୀତି ରହିଛି । ଏହି ଅଡ଼େଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଦେଶବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ 'ଆଜ୍ଞେ ଦିନ' ଆଣିବା ଦିଗରେ ଚରମ ବ୍ୟର୍ଥତାର ନିଦର୍ଶନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ସନ୍ତାପନାଦ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ପାକିସ୍ତାନକୁ ଏକ ଘରିକିଆ କରିବା ପାଇଁ ମୋଦିଙ୍କର ସମସ୍ତ ଚେଷ୍ଟା ସତ୍ତ୍ୱେ ତାହା ସମ୍ଭବ ହୋଇନାହିଁ । ଅଧିକାଂଶ ବଡ଼ ବଡ଼ ଦେଶ ମୋଦିଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ନ ଶୁଣିଲା ପରି ରହିଛନ୍ତି । ଏନ.ଏସ.ଜି.ର ସଭ୍ୟ ହୋଇ ବାହାଦୁରୀ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଚେଷ୍ଟା ବି ସେପରି ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଛି । ସେପ୍ଟେମ୍ବର

୨୯ ତାରିଖରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରେଖା ସେ ପାଖକୁ ଯାଇ ସନ୍ତାପନାଦୀଙ୍କ ଶିବିରକୁ ଧୁଳିସାତ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଦାବି କରିବା ପରେ ବି ପାକିସ୍ତାନ ସୀମାରେ ଯେପରି ଉତ୍ତେଜନା ଥିଲା ତାହା ସେହିପରି ଲାଗି ରହିଛି । ଦେଶବାସୀଙ୍କର କୌଣସି ମୌଳିକ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ହେଲା ନାହିଁ— ବୈଦେଶିକ ନୀତି ବ୍ୟର୍ଥ । ଜଣ ଦେଖାଇ ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ନିର୍ବାଚନ ଜିତିବେ ? ଗୋଟାଏ ଦୁଇଟା ନୁହେଁ, ଛଅଟା ରାଜ୍ୟରେ ନିର୍ବାଚନ । ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜ୍ୟ ହେଉଛି ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ବିଧାନସଭା ପାଇଁ ନିର୍ବାଚନ । ତା ସାଙ୍ଗରେ ଅଛି ପଞ୍ଜାବ ନିର୍ବାଚନ । ଏହି ନିର୍ବାଚନ ଗୁଡ଼ିକରେ ପରାଜୟ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଓ୍ଵାଟରଲୁ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ସେହି ନିର୍ବାଚନକୁ ନିଜ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ପାଇଁ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ଏପରି ଚିନ୍ତାହୀନ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି । ହତାଶ ହେବାରୁ ଏ ଆତସବାଜୀ ।

ବ୍ୟାଙ୍କମାନେ ଅଟଳ ନୋଟକୁ ନେଇ ନୂଆ ନୋଟ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇନଥିବାବେଳେ ଏପରି ଘୋଷଣା ଦେଶରେ ଅରାଜକତା ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ଡିସେମ୍ବର ୩୦ ତାରିଖ ଭିତରେ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ପୁରୁଣା ଟଙ୍କା ଦେଇ ହେବ ଏବଂ ସେହି ଅବଧି ଭିତରେ ଯେଉଁ ଆକାଉଣ୍ଟରେ ୨.୫ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଟଙ୍କାର ପୁରୁଣା ନୋଟ ପଡ଼ିଥିବ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୋରିମାନା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ବୋଲି ସରକାର ଘୋଷଣା କରି ଦେଲେ । ଏକଥା ଶୁଣି କେହି ସେପରି ଜମା କରିବେ କି ? ଏପରି ଘୋଷଣାକୁ କଳାଟଙ୍କା ବିରୋଧରେ ଗଢ଼ାଯାଇଥିବା ସିଟ୍‌ର ବିଚାରପତିମାନେ ବି ବିରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ଏପରି ଏକ ଘୋଷଣା ଅପରାଧୀକୁ ସିଆଣା କରିବା ପରି ଘୋଷଣା । ଅଡ଼େଇ ବର୍ଷ ଭିତରେ ସବୁ ଫୁଲ୍‌ରେ ବିଫଳ ହେବା ପରେ ମୋଦି ଏହି ହତାଶଗ୍ରସ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ସାରା ଦେଶରେ ଯେଉଁ ଅରାଜକତାର ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ତାର ପରାଭବ ତାଙ୍କୁ ଆଗାମୀ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନମାନଙ୍କରେ ନିଶ୍ଚୟ ମିଳିବ । ଏହି ଅବିମୂଖ୍ୟକାରୀ ପଦକ୍ଷେପ ଯୋଗୁଁ କଳାଟଙ୍କାର ଗଢାଘର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ତ ହେବ ନାହିଁ—ସାଧାରଣ ବର୍ଗର ଲୋକଙ୍କୁ ନାହିଁ ନ ଥିବା ଅସୁବିଧା ଭିତରକୁ ଠେଲି ଦେଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଜନଗଣଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏହା ସୁନାମୀ ଆକ୍ରମଣ ।

❖ ❖ ❖

୧୦ ପୃଷ୍ଠାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ

ପାଇଛି । ମୋଦିଙ୍କ ୨ ବର୍ଷରେ ପୁଞ୍ଜିପତିଙ୍କୁ ଅତିରିକ୍ତ ୩% ସଂପଦ ହସ୍ତାନ୍ତର ହୋଇଛି । ସ୍ୱାଧୀନତା ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ରାଜାଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ପ୍ରଦେଶ ସବୁଥିଲା, ବିକେପି ଯଦି ଗତ ୬୨ ବର୍ଷ ଶାସନ ଦାୟିତ୍ୱ ପାଇଆଥାନ୍ତା ତେବେ ପୁଞ୍ଜିପତିଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ମଧ୍ୟ ଖଣ୍ଡେ ଖଣ୍ଡେ ପ୍ରଦେଶ ନାମିତ ହୋଇଯାଇଥାଆନ୍ତା । ସଦ୍ୟ ରିପୋର୍ଟରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଆୟାନ୍ତର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଶର ୧୪ଟି ରାଜ୍ୟଠାରୁ ଅଧିକ ।

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ବିଷାକ୍ତ କମିଟି ଅନୁ୍ୟନ ଜି.ଡ଼ି.ପିର ୫% ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ ହେଁ ସରକାର ୧.୧୫% ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛି ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଭାରତ ଆରୋହଣ କ୍ରମରେ ୧୬ତମ ସ୍ଥାନରେ । ଘରୋଇ ଚିକିତ୍ସା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ୪ କୋଟି ଭାରତୀୟ ବି.ପି.ଏଲ୍ ତାଲିକାରେ ଯୋଡ଼ିହେଉଛନ୍ତି । ବର୍ଷକୁ ୧ କୋଟି ନିଯୁକ୍ତି ନିର୍ବାଚନୀ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଆଜି ପାଣିର ଗାର ହୋଇଛି । ସର୍ଜିକାଲ୍ ଆକ୍ରମଣ ଉତ୍ତେଜନା ପରିବେଶ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଅଫିସ୍ ୧୭ଟି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ୍ତ ଉଦ୍ୟୋଗକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକ୍ରି ଓ ୨୨ଟି ଉଦ୍ୟୋଗରୁ ସରକାରଙ୍କ ଅଂଶଧନ ୫୧%ରୁ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ସୁପାରିଶ କରିଛନ୍ତି । ମୋଦି ସରକାରଙ୍କ ଶାସନରେ ଗାଈ ସୁରକ୍ଷିତ କିନ୍ତୁ ମଣିଷ ନୁହେଁ । ଗୋ ସୁରକ୍ଷା ନାମରେ ମୁସଲମାନ ଓ ଦଳିତଙ୍କୁ ଅକଥନୀୟ ଅତ୍ୟାଚାର ହତ୍ୟା କେବଳ କରାଯାଇନାହିଁ, ଏହା ଫଳରେ ତମଡ଼ା ଶିଳ୍ପ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ୨.୫ ମିଲିୟନ ମୁସଲମାନ ଓ ଦଳିତଙ୍କ ଜୀବିକା ବିପନ୍ନ

ହୋଇଛି । ଆଇ.ଆଇ.ଟି. ମାଡ୍ରାସ, ହାଇଦ୍ରାବାଦସ୍ଥିତ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ଉନା, ମୁମ୍ବାଇରେ ଆୟେଦକଙ୍କ ସୌଧକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟକଳାପଦ୍ଧତୁ ସରକାରଙ୍କ ଦଳିତ ବିରୋଧୀ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ବାରି ହୋଇପଡୁଛି । ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୁଜୁରାଟରେ ଦଳିତ ଶୋଷଣା ମୁକ୍ତି ମଞ୍ଚ ପକ୍ଷରୁ ଦଳିତ ଅସ୍ଥିତା ଯାତ୍ରା ଉନାରେ ସଙ୍ଗଠିତ କରାଯାଇଛି । ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ମୋଦି ସରକାର ହୁକୁମାଦି ଜାରି କରିଛନ୍ତି । ଦିଲ୍ଲୀରେ ଏକ ନିର୍ବାଚିତ ସରକାରଙ୍କୁ ପାଦେ ଆଗେଇବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଉନାହିଁ । ମୋଦି ଶାସନ କ୍ଷମତାକୁ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ଆର୍.ଏସ୍.ଏସ୍. ଦସ୍ତରରେ ତ୍ରିରଙ୍ଗା ଉତ୍ତୋଳନ ବାରଣ ଥିଲା ସେମାନେ ତ୍ରିରଙ୍ଗା ଯାତ୍ରା ନାମରେ ଛଳନା ଦେଶ ପ୍ରେମ ଦେଖାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେହେତୁ ସାଧାରଣ ଜନତା ତାତିକି ଅଛନ୍ତି ମୋଦି ସରକାର ସର୍ଜିକାଲ୍ ଆକ୍ରମଣ ନାମରେ ଜନମାସକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତି କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି । ଏ ସମସ୍ୟାକୁ ନେଇ ମୋଦି ନିର୍ବାଚନ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାର ସୁସାହସ ନାହିଁ । ସେପ୍ଟେମ୍ବର ସର୍ଜିକାଲ୍ ଆକ୍ରମଣରେ ପାକିସ୍ତାନର କ'ଣ ମୋଦି କ୍ଷତି ଘଟାଇଛନ୍ତି ତାହା ତ ଆମ ଅଜଣା କିନ୍ତୁ ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ମୋଦି ଶାସନରେ ଆସିବା ପରୁ ମୁଦ୍ରାସ୍ଥିତି, ବେରୋଜଗାରୀ, ଅସହିଷ୍ଟତା, ପ୍ରତାରଣାର କ୍ୱାଳାରେ ଦେଶବାସୀ ବେହାଲ୍ ହୋଇଛନ୍ତି ।

❖ ❖ ❖

ସର୍ଜକାଳ ଆକ୍ରମଣରେ ଦେଶବାସୀ ବେହାଲ

ଅଭୟ କୁମାର ଦାସ, ସାଙ୍ଗଠନିକ ସମ୍ପାଦକ, CDIEA, କଟକ

୨୦୧୬ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୯ ତାରିଖ - ସବୁରି ତୁଣ୍ଡରେ ଗୋଟିଏ କଥା, ସବୁ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଗୋଟିଏ ଖବର । ଦେଶସାରା ଯେଉଁ ଦେଶପ୍ରେମ ଓ ଜାତୀୟତାବାଦର ଚାନ୍ଦର ବିଛାଯାଇଥାଏ ସେଥିରୁ ମନେ ହେବ ସତେ ଯେମିତି ଭାରତ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ ଜୀବସତ୍ତାର ସନ୍ଧାନ ପାଇଛି ଅଥବା 'ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାଙ୍କ ଡବ୍ଲୁ'ର ରହସ୍ୟ ଖୋଜିପାଇବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛି । ଉତ୍ତର ଆଟଲାଣ୍ଟିକ ମହାସାଗରରେ ଥିବା ବରମୁଣ୍ଡା ତ୍ରିକୋଣ ଭୂମିରେ ରହସ୍ୟ ଜନକଭାବେ ଉଭା ହୋଇଯାଉଥିବା ଜାହାଜ ଭଢ଼ାଯାହାଜର ସଠିକ୍ କାରଣ ଭାରତ ଖୋଜି ପାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଖବରଟା ସେଭଳି ଧରଣ ନ ହେଲେ ବି ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ନୂଆ କରି ପ୍ରଚାର କରାଯାଉଥାଏ । ତାହା ହେଉଛି 'ସର୍ଜକାଳ ଆକ୍ରମଣ' । ଏହାର ଅଭିଧାନିକ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆକ୍ରମଣକାରୀ କେତେ କମ୍ କ୍ଷତି ସହି ସତର୍କତାର ସହ ଶତ୍ରୁ ଲଳାକାରେ ଯାଇ ଆକ୍ରମଣକରି ସଫଳ ଭାବେ ନିଜ ସ୍ଥାନକୁ ଫେରି ଆସିବା । ସରକାର ଭଣ୍ଡ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନେଇ ବିରୋଧୀ ଦଳର ନେତ୍ରୀ, ପୂର୍ବତନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ, ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ତିନି ସେନାମୁଖ୍ୟଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା ଜାରି ରହିଥାଏ । ସମସ୍ତ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ କ୍ରିକେଟ୍ କମ୍ପେଣ୍ଡି ଭଳି ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବାହିନୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ସଫଳ ପ୍ରଚାର କରାଚାଲିଥାଏ । ପାକିସ୍ତାନ ସୀମାକୁ ଲାଗିଥିବା ପଞ୍ଚାବର ୫୫୩ କି.ମି. ଦୀର୍ଘ ଓ ୧୦ କି.ମି. ପ୍ରଶସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରୁ ପଞ୍ଚାବ ବାସୀଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ଘର ଛାଡ଼ିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଉଥାଏ । ଯେହେତୁ ଫସଲ ଅମଳ ସମୟ ଚାଷୀମାନେ ଲକ୍ଷା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଖିରେ ଆଖିଏ ଲୁହ ଧରି ଗାଁ ଛାଡ଼ୁଥିବାର କରୁଣ ଦୃଶ୍ୟ ଦୂରଦର୍ଶନରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥାଏ । ଏପଟେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ନବ ନିର୍ମାଣ ସେନା ପାକିସ୍ତାନ କଳାକାରଙ୍କୁ ଭାରତ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବାକୁ ହୁକୁମ ଜାରି କରୁଥାଏ । ବାତାବରଣକୁ ଦକ୍ଷିଣପଛା ଶକ୍ତି ଏଭଳି ଉତ୍ତେଜନାପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ରଖୁଥାଆନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବା ରାଜନୈତିକ ଦଳ ସର୍ଜକାଳ ଆକ୍ରମଣ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାକୁ ଭୟ କରୁଥାଆନ୍ତି । ସାମାନ୍ୟ କୌଣସି ମତାମତରେ 'ପାକିସ୍ତାନୀ', 'ଦେଶଦ୍ରୋହୀ', 'ଦଲାଲ' ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆରୋପର ଶିକାର ହେବା ସହିତ ଅଫିସ୍, ଘର, ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଛାଉନଥାନ୍ତି । ଏପରିକି ଦିଲ୍ଲୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଅରବିନ୍ଦ କେଜ୍ରିୱାଲ, ସିନେ ନିର୍ମାତା କରଣ ଜୋହର, ତାରକା ସଲମାନ ଖାଁ ମଧ୍ୟ ଛାଡ଼ି ପାଇନାହାନ୍ତି । ବିଜେପି କର୍ମୀମାନେ ଦେଶତ୍ୟାଗ ପାର୍ଟି ଅଫିସରେ ଏଭଳି ବାଣ ଫଟାଉଥାଆନ୍ତି ସତେଯେମିତି ମୋଦି ବା ବିଜେପି ଦଳ କୌଣସି ସଫଳତା ହାସଲ କରିଛନ୍ତି । ୩୦-୫୦ ଜଣଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି ବୋଲି ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ସରକାର ପ୍ରଚାର ଜାରି ରଖୁଥିବାବେଳେ ପାକିସ୍ତାନ ଏହାକୁ ଦୃଢ଼ କଣ୍ଠରେ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥାଏ । ଜାତିସଂଘର ଦଳ ମଧ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ତଦାରଖ କରି ଏଭଳି କିଛି ହୋଇନାହିଁ ବୋଲି ଟୀକ୍ଷଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବାହିନୀ ଏଭଳି ସର୍ଜକାଳ ଆକ୍ରମଣ କରିପାରିଛି ବୋଲି ସରକାର ନିଜର ପାରଦ ବଢ଼ାଉଥିବାବେଳେ ଡି.ଜି.ଏମ୍. ଓ (ଡାଇରେକ୍ଟର ଜେନେରାଲ ମିଲିଟାରୀ ଅପରେସନ) ରଣବୀର ସିଂହଙ୍କ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ସାକ୍ଷାତକାର ସରକାରଙ୍କ ଫୁଟାଣିରେ ଟିକେ ପାଣି ପକାଇଦେଲା ପରି ମନେ ହେଲା । ରଣବୀର ସିଂହ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ୨୦୦୭, ୨୦୧୧, ୨୦୧୩ରେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ କ୍ଷମତା ସମ୍ପନ୍ନ ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏହାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଗୋପନୀୟ ରଖାଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ମୋଦି ସରକାର ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଆର୍ମିରୁଲଟର ନିୟୁକ୍ତ କରି ଗଣମାଧ୍ୟମରେ କଥା ଛାଡ଼ି ସେନାବାହୀନିର ଗୋପନୀୟତା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିଛନ୍ତି । ଡି.ଜି.ଏମ୍.ଓ. କ୍ଷ ସାକ୍ଷାତକାର ପରେ

ସମସ୍ତେ ସର୍ଜକାଳ ଆକ୍ରମଣରେ କରିଥିବା ପ୍ରକୃତ କ୍ଷୟକ୍ଷତି, ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ ।

ଆକ୍ରମଣ ଅନ୍ତରାଳେ :

ଜାମ୍ମୁ-କାଶ୍ମୀରକୁ ନେଇ ଭାରତ- ପାକିସ୍ତାନ ସମ୍ପର୍କ ଓ ଉଭୟ ଦେଶର ସୀମାରେ ସୁରକ୍ଷା ବାହିନୀଙ୍କ ଅହରହ ପହରା ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱରେ କାହାକୁ ଅଛପା ନାହିଁ । ପାକିସ୍ତାନ ସମ୍ଭାସବାଦକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ଓ ଜାମ୍ମୁକାଶ୍ମୀରରେ ଅସ୍ଥିରତା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ମଧ୍ୟ ନୂଆ ଘଟଣା ନୁହେଁ । ଆମ ଗୁରୁତ୍ୱ ବିଭାଗର ସତର୍କତା ଅଭାବରୁ ସମ୍ଭାସବାଦୀମାନେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଛନ୍ତି । ୧୯୯୯ରେ ବାଜପେୟୀଙ୍କ ସମୟରେ କାରଗିଲ, ମୋଦିଙ୍କ ସମୟରେ ୨୦୧୬ ଜାନୁୟାରୀରେ ପଠାନକୋଟ ଓ ସେପ୍ଟେମ୍ବରରେ ଉରିରେ ସମ୍ଭାସବାଦୀଙ୍କ ଅନୁପ୍ରବେଶ ଓ ଆକ୍ରମଣ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଘଟଣା । ମୋଦିଙ୍କ ସମୟରେ ଦୁଇ ଦୁଇଟା ଆକ୍ରମଣ ଯେହେତୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବାହିନୀର ବେସ୍ ଉପରେ ହୋଇଛି ତେଣୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ବିଭାଗର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମତା ଉପରେ ଅଲୁକି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଛି । ଉରି ଆକ୍ରମଣରେ ୧୯ ଜଣ ଯବାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ପାକିସ୍ତାନର ସଂପୃକ୍ତିକୁ ନେଇ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସମୁଦାୟକୁ ଅବଗତ କରାଇବା, କୁଟନୈତିକ ସ୍ତରରେ ପାକିସ୍ତାନକୁ ଏକ ଘରିକିଆ କରିବା, ସାର୍ବ ସମ୍ମିଳନୀକୁ ବର୍ଜନ କରିବା, ପାକିସ୍ତାନକୁ ମୋଖ୍ ଫେଉଡ଼ି ନେସନର ମାନ୍ୟତା ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ଆଦି ଘଟଣାରୁ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ପରିପକ୍ୱତା ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ତେବେ ହଠାତ୍ ସର୍ଜକାଳ ଆକ୍ରମଣର ନିଷ୍ପତ୍ତି କେଉଁଠୁ ଆସିଲା ?

ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଉରି ଆକ୍ରମଣ ପରେ ଆର୍.ଏସ୍.ଏସ୍. ପାକିସ୍ତାନ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଚାପ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିବା ଓ ସଂଘ ପରିବାରର ନିର୍ବାଚନ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ଆଗାମୀ ନିର୍ବାଚନରେ ଦଳକୁ ଫାଇଦା ଦେବ ବୋଲି ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ । ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ବିଜେପି ପ୍ରଚାରରେ ଦିଗହରା ହୋଇ ଚିତ୍କାର କରୁଛନ୍ତି 'ନେସନ୍ ଫାଷ୍ଟ' ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ତର ମିଳିସାରିଥିବ ସର୍ଜକାଳ ଆକ୍ରମଣ କେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରାଯାଇଛି । ତେବେ କ'ଣ ଆଗାମୀ ରାଜ୍ୟ ନିର୍ବାଚନକୁ - ପଞ୍ଚାବ, ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ, ଗୁଜୁରାଟ, ଗୋଆ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ମୋଦି ସରକାର ଭୟ କରୁଛନ୍ତି ? ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ ବିଜେପି ଡା'ର ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁରୁ ପୁସଲମାନ ବିରୋଧୀ ସ୍ନୋଗାନ୍, ରାମ ମନ୍ଦିର, ୩୭୦ ଧାରା, ୟୁନିଫର୍ମ ସିଭିଲ୍ କୋଡ୍ ଭଳି ସ୍ପର୍ଶକାତର ଓ ଉତ୍ତେଜନାପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନେଇ ରାଜନୀତି କରିଛି । ଲୋକେ ଯେହେତୁ ଏ କଥାରେ ଆଉ ଭଲ ନାହାନ୍ତି ୨୦୧୪ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନରେ ମୋଦି ବିକାଶର ସ୍ନୋଗାନ୍ ନେଇ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ଓ ଜିତାପଟ ମଧ୍ୟ ନେଲେ । ଯେଭଳି କଥାରେ ଅଛି 'ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଯେତେକ ଜନମ - ବାନର ସ୍ୱଭାବ' ସେହିଭଳି ସ୍ନୋଗାନ୍ ସିନା ଦେଇ ଦେଲେ ଦୀର୍ଘ ଅଡ଼େଇ ବର୍ଷ ପରେ ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସୁଧୁରିବ କ'ଣ ଅଧିକ ବିଷମ ହୋଇଛି । ମୁଦ୍ରାସ୍ୱୀତି ଆଜି ଭୟଙ୍କର ସ୍ଥିତିରେ । ଆଜି ଖାଦ୍ୟଭାବରୁ ୧୫.୨% ଦେଶବାସୀ ଅପପୁଷ୍ଟିର ଶିକାର ହୋଇଥିବା ବେଳେ ୩୮.୭% ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସ୍କ ଶିଶୁଙ୍କ ଓଜନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍ବେଗ ଜନକ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଂଚନ ସ୍ଥିତ ଲକ୍ଷ୍ମରନ୍ୟାସନାଲ୍ ଫୁଡ୍ ପଲିସି ରିସର୍ଚ୍ଚ ଇନ୍ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ୨୦୧୬ ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷୁଧା ରୋକିବାରେ ୧୧୮ଟି ଦେଶ ମଧ୍ୟରୁ ଭାରତର ସ୍ଥାନ ୯୭ । ମାତ୍ର ମୃତ୍ୟୁହାର ନାଇଜେରିଆ ପରେ ଭାରତର ସ୍ଥାନ ସର୍ବାଧିକ (୪୫,୦୦୦) । ଦେଶର ଧନୀକ ୧% ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଖରେ ୨୦୦୦ରେ ଦେଶର ୩୬.୮% ସଂପଦ ଗଚ୍ଛିତ ଥିବାବେଳେ ତାହା ଏବେ ୫୩%କୁ ବୃଦ୍ଧି

Automobile, Power and Pharma ସେକ୍ଟରରେ କେବଳ ୧୪% । କିନ୍ତୁ ୨୦୧୪-୧୫ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ **Service, Computer** କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ସମସ୍ତ ପୁଞ୍ଜିର ୩୦% ଆସିଥିବା ବେଳେ **Manufacturing Sector (Auto, Power ଓ Pharma)** କ୍ଷେତ୍ରରେ ୨୧% ଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ବିଗତବର୍ଷ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ପାଇଁ ବହୁମାତ୍ରାରେ କୋହଳ ନୀତି ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହାର ପରିମାଣ ସଂକୁଚିତ ହୋଇଛି ।

୨୦୧୫-୧୬ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରାୟ ୨୬ ଦେଶକୁ ଗ୍ରସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର **CEO** ସାଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେପରି ବିଶେଷ କିଛି ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗ ଘଟି ନାହିଁ । **RTI** ରୁ ମିଳିଥିବା ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ବିଗତବର୍ଷ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କର ବିଦେଶ ଭ୍ରମଣରେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କର ପ୍ରାୟ ୪୧.୧ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ **‘Make in India’** ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନର କିଛି ବିଶେଷ ଫଳ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇନାହିଁ । କୋହଳ ଅର୍ଥନୀତି ଯୋଗୁଁ ସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ **Amazon, Snapdeal, Flipkart, Uber, Ola** ଭଳି ଆକର୍ଷଣୀୟ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜିର ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷେତ୍ର ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଯୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ସେଠି ବିଗତ ଏକ ଦଶନ୍ଧି ଧରି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜିର ପରିମାଣ ସ୍ଥିର ରହିଛି ।

ବିଦେଶୀପୁଞ୍ଜି ଭାରତବର୍ଷର ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିବେଶ ନ କରିବାର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଉଛି, ଭାରତବର୍ଷର ଭିତ୍ତିଭୂମି, **Tax Structure**, ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ସୁବିଧା ଏବଂ ଶ୍ରମିକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିୟମ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜିପତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଦେଶ ତୁଳନାରେ ଅନୁକୂଳ ନୁହେଁ । ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ସର୍ବଦା ଲାଭ ହାସଲ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଖୋଜିଥାଏ । ବିଶ୍ୱ ବ୍ୟାଙ୍କର ରିପୋର୍ଟରେ ପ୍ରକାଶିତ **‘Ease-of-doing Business’** ସୂଚନାଙ୍କରେ ୧୮^{ଟି} ଦେଶ ମଧ୍ୟରୁ ଭାରତର ସ୍ଥାନ ୧୩୪ରେ ତେଣୁ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ପୁଞ୍ଜି ବେଶୀ ଲାଭବାନ ହୋଇପାରିବ ସେଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପୁଞ୍ଜି ଉପକ୍ରମ କରିଥାଏ । ୨୦୧୪ ମସିହାରେ ଚେନ୍ନାଇର ଶ୍ରୀପେରୁମେତୁର ଠାରେ ଥିବା **NOKIA** କମ୍ପାନୀର କାରଖାନା ବନ୍ଦ ହୋଇ ଉତ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଭିଏତନାମକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଯାଇଛି । ୨୦୦୫ ମସିହାରେ ଏହି ଆମେରୀକୀୟ କମ୍ପାନୀ ଚେନ୍ନାଇରେ ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା ଏବଂ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରାୟ ୬.୫ ଲକ୍ଷ ମୋବାଇଲ୍ ସେଟ୍ ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ସହିତ ଭାରତ ବର୍ଷରେ ୮୦% ମାର୍କେଟ୍ ସେୟାର ଅଧିକାର କରିଥିଲା, ଏହି କମ୍ପାନୀ ତାମିଲ୍‌ନାଡୁ ସରକାରଠାରୁ ବହୁ ମାତ୍ରାରେ କର ଛାଡ଼ ପାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଭିଏତନାମର ହାନୋଇରେ ଏହି କମ୍ପାନୀକୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିରେ ଶ୍ରମିକ ଓ କରଛାଡ଼ ଉପଲକ୍ଷ ହେବାରୁ ଭାରତଛାଡ଼ି ହାନୋଇକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଏହି କମ୍ପାନୀର କାର୍ଯ୍ୟରତ ଶ୍ରମିକମାନେ ଛଟେଲ ହୋଇ ବେକାର ହୋଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି କେବେବି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ପ୍ରାଚୀନ ବିଶିଷ୍ଟ ଅର୍ଥନୀତିଜ୍ଞ ଥୋମାସ୍ ପିକେଟି ତାଙ୍କର ପୁସ୍ତକ **‘Capital in Twenty-First Century’**ରେ ଏହି ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ମତରେ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ପାଇଁ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ

ଚାଲିଥିବା ପ୍ରତିଯୋଗୀତା ଯୋଗୁଁ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ବହୁମାତ୍ରାରେ ଆର୍ଥିକ ବୈଷମ୍ୟତା ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । ଗରୀବମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିହେବା ସହିତ ଧନୀମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ବୃଦ୍ଧି ଘଟୁଛି । ଭାରତବର୍ଷର ପୂର୍ବତନ ରିଜର୍ଭବ୍ୟାଙ୍କର ଗଭର୍ଣ୍ଣର ରତ୍ନାମା ରାଜନଙ୍କର ମତରେ ସାରା ବିଶ୍ୱର ଅର୍ଥନୈତିକ ପରିସ୍ଥିତି ମାନ୍ଦାଅବସ୍ଥା ଦେଇ ଗତି କରୁଥିବା ସମୟରେ କେବଳ ରସ୍ତାନୀଭିତ୍ତିକ ଅର୍ଥନୀତି ଦେଶ ପାଇଁ ଘୋର ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ । ତେଣୁ ଆମ ନିଜ ଦେଶରେ ନିଜର ବଜାର ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଦରକାର । ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ପୁଞ୍ଜି ଲଗାଣ ବୃଦ୍ଧି କରି ତାର ଉପଯୋଗ ଦେଶରେ ହେଲେ କାରଖାନା ଗୁଡ଼ିକର ସ୍ୱାୟତ୍ତ ନିଯୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ପାରିବ **FDI** ସବୁବେଳେ ଲାଭ ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ରହେ ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ ତାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନୁହେଁ । ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୧୬ରେ ଆମେରିକାର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ରିଚାର୍ଡ୍ ବର୍ମା ଓଡ଼ିଶା ଆସିଥିଲେ । ଆମେରିକା ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଜାରି ରଖିଛି । ଏବଂ ପୁଞ୍ଜି ପାଇବାକୁ ପାଇହେଲେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ତଥା ସିଙ୍ଗାପୁର ଭଳିଆ ଦେଶ ସହିତ ପ୍ରତିଯୋଗୀତା କରିବା ପାଇଁ ପଡ଼ିବ । ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଭଳିଆ ଯଦି ବିଦେଶୀ କର୍ପୋରେଟମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିରେ ଜମି ଓ ଶ୍ରମିକ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ ତେବେ ସେମାନେ ଓଡ଼ିଶାରେ ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗ କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁମ୍ବାଇ ଓ ଦିଲ୍ଲୀ ୫୦% ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ପାଉଥିବାବେଳେ ଓଡ଼ିଶାକୁ କେବଳ ଏକ ପ୍ରତିଗତ ପୁଞ୍ଜି ଆସୁଛି । ତେଣୁ ଓଡ଼ିଶାରୁ ବହୁ ମାତ୍ରାରେ ଶ୍ରମିକ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜିକୁ ଅକ୍ରିଆର କରିବାକୁ ହେଲେ କର୍ପୋରେଟ୍ ପ୍ରାତି କାଗ୍ରତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । **‘Come Make in India’**ର ଆହ୍ୱାନରେ ସେମାନେ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ କରିବେ ନାହିଁ ।

ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ହୁଏତ କିଛି ଦିନ ପାଇଁ କିଛି ନିଯୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସ୍ୱାୟତ୍ତ ନୁହେଁ । ବିଶ୍ୱରେ ଆର୍ଥିକ ପରିସ୍ଥିତି ମାନ୍ଦା ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ୧୯୭୦ ରୁ ୧୯୯୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରାୟ କୌଣସି ଦେଶରେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ରସ୍ତାନୀ ଭିତ୍ତିକ ଅର୍ଥନୀତି ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ବେକାର ସ୍ତରକୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାର ଦାୟିତ୍ୱ ବିଦେଶୀ କର୍ପୋରେଟମାନଙ୍କ ହାତକୁ ସମର୍ପି ନ ଦେଇ ସରକାର ନିଯୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ସରକାରୀ ନିବେଶକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବିଶେଷ କରି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିବେଶ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ସହ କୃଷି ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଦରକାର । ପୁଞ୍ଜିପତିମାନଙ୍କୁ କରଛାଡ଼ ନ କରି କୃଷିଭିତ୍ତିକ ଉପକରଣ ଓ ସାରରେ ସର୍ବସିଡ଼ି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସର୍ବୋପରି ଭିତ୍ତିଭୂମି ଯଥା ସଡ଼କ, ପରିବହନ, ଲକ୍ଷନ ଏବଂ କାରଖାନା ପାଇଁ ଜମିର ସୁବିଧା କଲେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଉଦ୍ୟୋଗକାରୀ ସୃଷ୍ଟି ହେବେ, ଏବଂ ଶିଳ୍ପପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ସୁଯୋଗ ତିଆରି ହେବ । ଏହି ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଲେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେବାର ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ । ଶ୍ରମିକ ଛଟେଲ ମଧ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ, **‘Make in India’** ର ସଫଳତା ଏକ ଭ୍ରମ ସଦୃଶ୍ୟ ଓ ସଫଳତାଠାରୁ ଅନେକ ଦୂରରେ ।

ମେକ୍ ଇନ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ସଫଳତାରୁ ବହୁ ଦୂରରେ

ରାଜୀବ ଲୋଚନ ଦାଶ

ସଭାପତି, SDLIEA, ସମ୍ବଲପୁର

ଭାରତର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ନୂତନ ଭାବେ ଶାସନ ଭାର ଗ୍ରହଣ କଲା ପରେ ଦେଶର ୬୮ ତମ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ଅବସରରେ ଲାଲକିଲ୍ଲାରୁ ପୃଥ୍ୱୀର ବିଶିଷ୍ଟ କର୍ପୋରେଟ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଭାରତବର୍ଷରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗ କରି ଶିଳ୍ପ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରି କହିଲେ, “Come Make in India” । ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଆମ ଦେଶ ଆଗକୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସୁବିଧା, ସୁଯୋଗ ଯୋଗାଇ ଦେବା ପାଇଁ ରାଜି ଅଛି । ଉତ୍ପାଦନ କରି ସାରିବା ପରେ ଉତ୍ପାଦିତ ବସ୍ତୁକୁ ଯେକୌଣସି ଦେଶକୁ ରପ୍ତାନୀ କରି ପାରିବ । ଆମ ଦେଶରେ ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ପୁଞ୍ଜି ବ୍ୟତୀତ ସମସ୍ତ କ୍ଷମତା ରହିଛି । ତେଣୁ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ ପାଇଁ ସମସ୍ତ କର୍ପୋରେଟ୍ ଜଗତ ଭାରତକୁ ହିଁ ଆସିବା ଦରକାର ।

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କର “Make in India” ର କଳ୍ପନା ହେଉଛି ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜିକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଏକ ପ୍ରଚାର ଅଭିଯାନ । ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି (FDI) ଜରିଆରେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷମ କାରଖାନା (Manufacturing Unit) ଖୋଲି ବେକାରୀ ଯୁବକ ଯୁବତୀଙ୍କୁ ଚାକିରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠାରେ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ହେଉଛି ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ର, ଯଥା – Civil Aviation, Telecom, Defence, Pharmaceutical, Air Port ଏବଂ Cable TV ଭଳି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ବେକାରୀ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ଘଟିବ ଏବଂ ଦକ୍ଷ ଶ୍ରମିକ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମହତ୍ୱ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଭାରତବର୍ଷ ଭଳିଆ ଦେଶରେ FDI ବା ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରି ପାରିବ ନା ନାହିଁ – ମନରେ ଅନେକ ଆଶଙ୍କା ସୃଷ୍ଟି କରେ ।

ଏହି ଅଭିଯାନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷେତ୍ରର (Manufacturing Sector) ଅଂଶ ୨୦୨୨ ସୁଦ୍ଧା ଜିଡିପିର ୨୫ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ଦରକାର ଏବଂ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଚାକିରୀର ସୁଯୋଗ ଭାରତବର୍ଷରେ ୧୦୦ ମିଲିୟନ ଯୁବକ ଯୁବତୀଙ୍କୁ ମିଳିବ । ସହିତ ଭାରତବର୍ଷର ଜିଡିପିର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ହେବ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ନେଇ “ମେକ୍ ଇନ୍ ଇଣ୍ଡିଆ” ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ୨୫ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୧୪ରେ ବିଜ୍ଞାନ ଭବନରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି Project ର ପ୍ରତୀକ ହିସାବରେ ଏକ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ସିଂହର ଚିତ୍ର ରଖା ଯାଇଛି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ପୂରଣ କରିବାକୁ ଯାଇ ଦେଶର ଅର୍ଥନୀତିକୁ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ପାଇଁ କୋହଳରୁ କୋହଳତର କରାଯାଇଛି । ପ୍ରାୟ ୨୫ଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜିସୀମା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖାଯାଇଛି । ଏହି ସବୁ ୨୫ଟି କ୍ଷେତ୍ର, ଯଥା – Automobile, Civil Aviation, Telecom, Food Industry, Pharmaceuticals, Airport, ସହ Defence ଓ Railway ଭଳିଆ ସଂସ୍ଥାକୁ ମଧ୍ୟ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ହାତରେ ଟେକିଦେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି । ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜିର ପରିମାଣକୁ ୪୯% ରୁ ୧୦୦% ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ସହ କର୍ପୋରେଟ୍‌ମାନଙ୍କୁ ବିପୁଳ ମାତ୍ରାରେ କର ଛାଡ଼ କରିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ସରକାର ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ଦେଶ ବୁଲି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ବଡ଼ ବଡ଼ କମ୍ପାନୀମାନଙ୍କର CEO ମାନଙ୍କୁ

ଭେଟିବା ସହ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାରତବର୍ଷରେ ବ୍ୟବସାୟ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ।

‘Make in India’ ର ଦ୍ୱାହି ଦେଇ ସରକାର ବାଣିଜ୍ୟ ନୀତିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ କୋହଳ କରିବା ଦ୍ୱାରା ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜିର ପରିମାଣରେ ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି । Economic Survey Report ମୁତାବକ FDIର ପରିମାଣ ୨୦୧୫-୨୦୧୬ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ପୂର୍ବ ବର୍ଷ ଅପେକ୍ଷା ୨୭% ବୃଦ୍ଧି ପାଇ 45 Billion Dollar ରେ ପହଞ୍ଚିଛି । କିନ୍ତୁ ଏହାଦ୍ୱାରା ସରକାରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ ହୋଇଛି କି ?

‘Make in India’ ର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଥିଲା । ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷେତ୍ରରେ (Manufacturing Sector) ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜିନିବେଶ ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା କର୍ମ ନିଯୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି । ଯାହାକି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିଫଳ ହୋଇଛି । ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଶ ମଧ୍ୟକୁ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ଆସିନାହିଁ ।

ଡି.ଆଇ.ପି.ପି. (Department of Industry Policy Promotion Board) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ କିଛି ତଥ୍ୟ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

FDI ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି	2014-15 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜିର ପରିମାଣ (ମିଲିୟନ ଡଲାରରେ)	2015-16 ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜିର ପରିମାଣ (ମିଲିୟନ ଡଲାରରେ)
1. Service Sector (Insurance/Banking Financial Service)	→ 443	→ 6899
2. Computer Software and Hardware	→ 2296	→ 5904
3. Trading	→ 2728	→ 3845
4. Automobile	→ 2726	→ 2527
5. Hotel and Tourism	→ 777	→ 1333
6. Chemical (Except Fertilizer)	→ 763	→ 1470
7. Telecom	→ 2895	→ 1324
8. Power	→ 709	→ 869
9. Drugs / Pharma	→ 1498	→ 754
10. Construction & Development	→ 768	→ 113

ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ୨୦୧୫-୧୬ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ବିଦେଶୀ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପୁଞ୍ଜିନିବେଶରେ ଯେଉଁ ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି ତାହା କେବଳ Service, Computer Software କ୍ଷେତ୍ରରେ ହୋଇଥିବା ପୁଞ୍ଜି ଲାଗଣ ପାଇଁ । ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜିର ପରିମାଣ ୪୧.୫% ଥିବା ବେଳେ

ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ୧୧ ପୃଷ୍ଠାରେ